

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1310, 7 Φεβράριος 2018

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

STOP στα πατριδοκάπηλα συλλαλητήρια

ΒΕΤΟ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

- ΟΧΙ στη γειτονική Δημοκρατία της Μακεδονίας

Γυρίστε στις σελίδες 3, 4, 5, 13

Στη φυλακή οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής

ΣΕΚΕ 100 χρόνια από την ίδρυσή του
Οι επαναστατικές ρίζες της Αριστεράς

ΙΛΙΣΙΑ
Τετάρτη 14 Φλεβάρη, 7μμ
Θέατρο Ελυζέ Νυμφαίου 12

Ομιλήτες: Μαρία Στύλλου, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κίβη
Φοίβος Οικονομίδης, ιστορικός, δημοσιογράφος

Οργανώστε από το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**

Ανοιχτές εκδηλώσεις για τα 100χρονα του ΣΕΚΕ

Τιμούμε την επαναστατική παράδοση

σελ. 10, 11

Δυναμώνουμε τα σωματεία μας

σελ. 6, 7

Αντίσταση στις ιδιωτικοποιήσεις, το πραγματικό ξεπούλημα

σελ. 2

ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
STOP ΣΤΙΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε. ΜΕ ΛΙΒΥΗ-ΤΟΥΡΚΙΑ

AMSTERDAM
ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ
ΒΑΡΣΟΒΙΑ
ΒΕΡΟΛΙΝΟ
ΒΙΕΝΝΗ
ΓΛΑΣΚΩΒΗ
ΔΟΥΒΛΙΝΟ
ΖΥΡΙΧΗ
ΙΣΤΑΜΠΟΥΛΑ
ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ
ΛΕΥΚΟΣΙΑ
ΛΟΝΔΙΝΟ
ΠΑΡΙΣΙ
ΠΡΑΓΑ
ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

17 MARCH 2018

ΑΘΗΝΑ 17/3
ΟΜΟΝΟΙΑ 3ΜΜ

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΙΑ

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 12

Η Κύπρος που αντιστέκεται

Τα αποτελέσματα του δεύτερου γύρου των προεδρικών εκλογών μπορεί να έδωσαν την προεδρία στον Αναστασιάδη με διαφορά (56% σε σύγκριση με το 44% που πήρε ο Μαλάς), αλλά το στάδιο Ελευθερία για πρώτη φορά ήταν μισοάδειο σε τελετή ανακήρυξης προέδρου.

Μετά από 5 χρόνια διακυβέρνησης Αναστασιάδη που έκανε τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους και έθαψε την προοπτική διευθέτησης του κυπριακού, πολύ λίγοι έχουν λόγο να πανηγυρίζουν. Η προσέγγισή του με τους ναζί του ΕΛΑΜ, τη Χρυσή Αυγή Κύπρου, του εξασφάλισε σε μεγάλο βαθμό τις ψήφους που πήραν στον πρώτο γύρο. Με βάση τα exit polls πήρε 7 στους 10 από τις ψήφους που πήρε ο υποψήφιος του ΕΛΑΜ στον πρώτο γύρο.

Κατάφερε αυτά τα πέντε χρόνια ο Αναστασιάδης να εξαφανίσει εργατικές κατακτήσεις και δικαιώματα που κερδήθηκαν μέσα από αγώνες και αιματηρές θυσίες δεκαετιών της εργατικής τάξης. Οι μισθοί και οι συντάξεις μειώθηκαν μέχρι και 30%, τα ωράρια εργασίας, οι συλλογικές συμβάσεις, ο κατώτατος μισθός και πολλά άλλα μπήκαν υπό αμφισβήτηση. Αυτό που σήμερα κυριαρχεί είναι τα προσωπικά συμβόλαια με μισθούς των 500 ευρώ και ελαστικά ωράρια όπως βολεύουν τους εργοδότες. Οι ημικρατικοί οργανισμοί έχουν μπει στη φάση ιδιωτικοποίησης, ο τομέας της δημόσιας υγείας έχει διαλυθεί προς όφελος των ιδιωτικών νοσηλευτηρίων, ενώ χιλιάδες εργαζόμενοι και μικροί επαγγελματίες απειλούνται με εκποιήσεις.

Μαζικό κίνημα

Ένα μαζικό κίνημα αντίστασης στην λιτότητα, τις περικοπές, τον ρατσισμό και την φασιστική απειλή είναι η καλύτερη μέθοδος να υπερασπιστούμε αποτελεσματικά τις εργατικές και δημοκρατικές κατακτήσεις μας. Το ποσοστό που πήρε ο Μαλάς, το 44%, είναι ψήφοι που δόθηκαν συνειδητά προς την κατεύθυνση αυτή, που θα ήθελαν να δούν να τελειώνει αυτή η διακυβέρνηση της λιτότητας και του εθνικισμού. Που στηρίζουν την προοπτική της ειρήνης, της συμφιλίωσης και της επανένωσης, μέσα από μια κοινά αποδεκτή συμφωνία. Που δεν θέλουν να δουν τους φασίστες να δυναμώνουν όσα κοστούμια καθωσπρεπισμού και αν φορέσουν.

Αυτός ο κόσμος είναι ό,τι θετικό προέκυψε από αυτές τις εκλογές και δεν θα πρέπει να πάει χαμένος. Δεν θα πρέπει να τον αφήσουμε να νοιώθει μόνος και απογοητευμένος. Αυτός ο κόσμος μπορεί και πρέπει να κερδηθεί σε ένα κίνημα αντίστασης. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι ο Αναστασιάδης θα συνεχίσει και την επόμενη πενταετία στον ίδιο δρόμο.

Θα πρέπει να οργανώσουμε τους αγώνες μας και να τους συντονίσουμε με προοπτική τη νίκη. Οι περισσότεροι αγώνες την προηγούμενη περίοδο μοιάζει να έγιναν για την τιμή των όπλων και όχι για να κερδίσουμε. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Μπαίνουμε στους αγώνες με όλες μας τις δυνάμεις, με απεργίες, συλλαλητήρια και χτίζουμε την εργατική αλληλεγγυή. Πετάμε στα σκουπίδια όλα τα ρατσιστικά βαρίδια που προσπαθούν να μας φορτώσουν οι από πάνω και τσακίζουμε τους ναζί παντού, στη Βουλή, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και στις γειτονιές.

Η 17 Μάρτη που έχει κηρυχτεί σαν διεθνής μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού και θα οργανωθούν πορείες και εκδηλώσεις σε πολλές χώρες θα πρέπει να είναι ένας σημαντικός σταθμός σε αυτή τη προσπάθεια μας. Μπορούμε και πρέπει να έχουμε μια μαζική και δυναμική συμμετοχή που να γίνει η αφετηρία για το χτίσιμο ενός μαζικού αντιφασιστικού κινήματος.

Ντίνος Αγιομαμίτης

Το πραγματικό μεγάλο ξεπούλημα

Την ίδια στιγμή που τα ακροδεξιά συλλαλητήρια "για το όνομα της Μακεδονίας" κυριαρχούν στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, στα σιωπηρά η κυβέρνηση επιταχύνει το πραγματικό ξεπούλημα -όχι της "πατρίδας" και των "συμβόλων του έθνους" αλλά της ίδιας της δημόσιας περιουσίας. Το 2018 θα είναι, σύμφωνα με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού, η χρονιά της απογείωσης των ιδιωτικοποιήσεων. Μέσα στην περίοδο 2011 - 2017 το δημόσιο έχει εισπράξει συνολικά 4,3 δις από τα διάφορα προγράμματα αποκρατικοποιήσεων. Για τη φετινή χρονιά ο πήχης έχει τεθεί στα 2,7 δις -ένα ποσό που αντιστοιχεί σε μια αύξηση πάνω από 400% σε σχέση με τον μέσο όρο της περασμένης επταετίας.

Ανήμερα την Πρωτοχρονιά 19 ΔΕΚΟ - ανάμεσά τους η ΔΕΗ, η ΕΥΔΑΠ και η ΕΥΑΘ, το αεροδρόμιο "Ελευθέριος Βενιζέλος", οι δημόσιες συγκοινωνίες της Αθήνας (ΟΑΣΑ), η Διώρυγα της Κορίνθου και τα Καταστήματα Αφορολογήτων Ειδών- πέρασαν κάτω από τον έλεγχο της "Ελληνικής Εταιρίας Συμμετοχών και Περιουσίας" (ΕΕΣΥΠ), του διαβόητου Υπερταμείου δηλαδή. Η ένταξή τους στην ΕΕΣΥΠ είναι ο πρώτος σταθμός πριν από την πλήρη και οριστική τους παράδοση στους ιδιώτες -που για πολλές από αυτές θα είναι άμεση. Όπως έγραφε η εφημερίδα "Τα Νέα" λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα.

"Με το καλημέρα της νέας χρονιάς θα πρέπει να τρέξουν οι διαγωνισμοί για τις μαρίνες Αλίμου και Χίου, για την παραχώρηση της Εγνατίας Οδού, να μπει στην τελική ευθεία η πώληση του ΔΕΣΦΑ (66%) και να αρχίσουν οι αποκρατικοποιήσεις του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών (30%), των ΕΛΠΕ (35%), της ΔΕΓΠΑ (65%)

και του ΟΤΕ (5%). Ταυτόχρονα η κυβέρνηση καλείται να τρέξει την πώληση του 17% της ΔΕΗ, να προκηρύξει τον διαγωνισμό για το καζίνο στο Ελληνικό και να τελειώνει το συντομότερο δυνατό με όλες τις εκκρεμότητες στο πρώην αεροδρόμιο, ώστε ως τον Ιούνιο να έχει κλείσει οικονομικά τη συναλλαγή...".

Για τις υπόλοιπες, τις πιο προβληματικές που δεν μπορούν να πουληθούν άμεσα, η ένταξη στο Υπερταμείο θα ακολουθηθεί από ένα επιθετικό πρόγραμμα "εξυγίανσης" -περικοπής δαπανών μέσα από τη μείωση του προσωπικού κύρια και αύξησης των εσόδων μέσα από την "ορθή" τιμολόγηση των υπηρεσιών τους με στόχο να γίνουν δελεαστικές για τους επενδυτές στο άμεσο μέλλον.

Χρέος

Τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις πηγαίνουν κατευθείαν στην αποπληρωμή

Απεργιακή συγκέντρωση έξω από το Χρηματιστήριο Αθηνών ενάντια στο ξεπούλημα του νερού

του χρέους. Η επίτευξη των στόχων είναι κρίσιμη για την κυβέρνηση αφού θα επηρεάσει άμεσα τις εκτιμήσεις τόσο των δανειστών όσο και των οίκων αξιολόγησης. Η διαπραγμάτευση για το χρέος, η έξοδος στις αγορές και η έξοδος από τα μνημόνια (που υπόσχεται ο Τσίπρας τον Αύγουστο) είναι άμεσα δεμένες με την επιτυχία των ιδιωτικοποιήσεων. Πέρσι, παρά την πώληση των 14 περιφερειακών αεροδρομίων στη Fraport, η κυβέρνηση δεν κατάφερε να πιάσει τον στόχο των 1,4 δις: τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις ήταν "μόνο" 1,1 δις. Παρόλα αυτά, ήταν το "καλύτερο" αποτέλεσμα από το 2011 μέχρι σήμερα.

Θα πιάσει η κυβέρνηση τον καινούργιο στόχο; Ο Τσίπρας και ο Τσακαλώτος ποντάρουν στη διεθνή "ανάκαμψη" που έχει ρίξει τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων - από το 15% του καλοκαιριού του 2015 στο 3,5% σήμερα. Από την πώληση του 30% της συμμετοχής του δημοσίου στο Ελευθέριος Βενιζέλος, για παράδειγμα, η κυβέρνηση εκτιμούσε αρχικά ότι θα εισέπραττε περίπου 500 εκατομμύρια. Τώρα οι προσδοκίες έχουν ανέβει -οι νέες εκτιμήσεις κάνουν λόγο ακόμα και για ένα δισεκατομμύριο.

Τα οικονομικά επιτελεία, όμως, ξέρονται ότι η ανάκαμψη αυτή είναι πολύ ασταθής: την περασμένη Παρασκευή (2 Φλεβάρη), για παράδειγμα, το Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης κατέγραψε τη μεγαλύτερη ημερήσια πτώση εδώ και δέκα χρόνια. Τη Δευτέρα η αναταραχή απλώθηκε παντού. Το χρηματιστήριο του Τόκιο έκανε βουτιά και ακολούθησε το Χονγκ-Κονγκ και όλα τα ευρωπαϊκά. Η μέρα έκλεισε με νέα πτώση στη Νέα Υόρκη. Οι "επενδυτές" κρατάνε την αναπνοή τους. Το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης αναγκάστηκε να αναβάλει τη νέα "έξοδος στις αγορές" με ελληνικά ομόλογα του δημοσίου που προγραμματίζε.

Η μεγαλύτερη, όμως, απειλή για τα σχέδια της κυβέρνησης προέρχεται από τα "κάτω" -από τις αντιδράσεις των εργαζομένων. Το ξεπούλημα των ΔΕΚΟ την φέρνει αναγκαστικά σε σύγκρουση με τα πιο δυνατά, παραδοσιακά, συνδικάτα. Η κυβέρνηση "ποντάρει" στην αδράνεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, στην "εξαφάνιση" των ηγεσιών της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Αλλά μόνο κάποιος πολύ απελπισμένος θα πόνταρε την τύχη του σε τέτοια "στήριξη". Η βάση έχει άλλες διαθέσεις και ετοιμάζεται να συγκρουστεί με απεργίες στις συγκοινωνίες, στο νερό, σε όλα τα μέτωπα που ανοίγει το μεγάλο ξεπούλημα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Το συλλαλητήριο της Αθήνας «για τη Μακεδονία» προβλήθηκε κατά κόρον ως «παλλαϊκή κινητοποίηση». Η Νέα Δημοκρατία, όταν πήρε πάνω της τη διοργάνωσή του, είχε στο μυαλό της ότι θα αφαιρούσε την πρωτοβουλία των κινήσεων από τους ακροδεξιούς επίδοξους διασπαστές της και με τη συμμετοχή της Εκκλησίας και την κάλυψη του Μίκη Θεοδωράκη θα έδινε πλατύ χαρακτήρα που έβαζε πίεση πάνω στην κυβέρνηση να προσαρμοστεί.

Σίγουρα, ο Μίκης στιγματίωσε το κύρος του συμμετέχοντα στη φιέστα. Αλλά ο κόσμος που εμπνέεται από τη μουσική του και το αγωνιστικό παρελθόν του δεν ήταν εκεί. Ακόμα και μια δημοσκοπήση που δημοσίευσε το in.gr δείχνει ότι μόλις το 2% όσων πήραν μέρος δηλώνει «αριστερός». Αυτό φαίνεται και από το μέγεθος του συλλαλητηρίου που δεν πλησίασε ούτε κατά φαντασία το εκατομμύριο που διαλαλούσαν οι διοργανωτές. Φαίνεται ακόμη περισσότερο από τη σύνθεσή του. Έλλειπε κάθε στοιχείο αυθόρμητης συμμετοχής και κυριαρχούσαν οι μηχανισμοί της ΝΔ και της Εκκλησίας δίνοντας στέγη και στους μηχανισμούς της ακροδεξιάς. Η σκηνοθεσία στη διάταξη των πανό, των σημαίων και των τηλεοπτικών πλάνων παρέπεμπε σε προεκλογική συγκέντρωση -κατώτερη από εκείνες των παλιών εποχών του δικομματισμού.

Πίσω από τη δήλωση Μητσοτάκη για «έκφραση εθνικής υπερηφάνειας από εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες που βρέθηκαν στο Σύνταγμα από κάθε γωνιά της χώρας, έκφραση που δεν είχε κομματικό χρώμα», το μόνο που υπάρχει είναι η στρατηγική που έκφρασε, με τον κυνικό τρόπο που τον χαρακτηρίζει, ο Πορτοσάλτε: «*Το Σκοπιανό-Μακεδονικό ως αφορμή για το συλλαλητήριο της Κυριακής στο Σύνταγμα. Η ουσία: Αντικυβερνητικό, έκφραση αγανάκτησης και θυμού για τα μαζεμένα της Ζετίας των Τσιπροκαμμένων! Ο, τι δεν έγινε με τους "Παραιτηθείτε"*».

Ακόμα και με κριτήριο αυτούς τους (όχι τόσο) κρυφούς στόχους, η επιχείρηση μετράει απώλειες. Μια σειρά στελέχη της ΝΔ πήραν αποστάσεις, όπως ο Δένδιας, ο Σταϊκούρας, ακόμα και η Ντόρα Μπακογιάννη. Το κόμμα που είναι η κολώνα της συμμετοχής της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ έχει όρια μέχρι πού μπορεί να παριστάνει ότι θα εμποδίσει την ένταξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας σε αυτούς τους οργανισμούς. Όχι μόνο γιατί το απαιτούν οι «εταίροι και σύμμαχοι» αλλά γιατί

Το εθνικιστικό χαρτί του «Μακεδονικού» δεν λύνει την κρίση τους - την οξύνει

το απαιτούν τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού και της άρχουσας τάξης του που διαπλέκεται με τη ΝΔ.

Για την επιστροφή, έστω και πιο αδύναμη, των εθνικιστικών συλλαλητηρίων, την ευθύνη δεν την έχει βέβαια μόνο η Νέα Δημοκρατία. Και είναι υπαρκτός ο ρόλος του Μ. Θεοδωράκη, του Κασσιμάτη και όσων άλλων «δημοκρατικής», «προοδευτικής» ή και «αριστερής» προέλευσης στήριξαν αυτό το συλλαλητήριο - αλλά ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη έχει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και οι επιλογές της:

Ο Καμένος, οι ΑΝΕΛ, ο ακροδεξιός «σύμμαχος» με τον οποίον ο ΣΥΡΙΖΑ υποστήριξε πριν τρία χρόνια τη συνεργασία «για να καταργηθούν τα μνημόνια», καλούσε ανοιχτά υπέρ των συλλαλητηρίων και στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα. Η κίνηση ΠΡΑΤΤΩ στην οποία ανήκει ο υπουργός Εξωτερικών Κοτζιάς και ο υπουργός Δημοσίας Τάξης Τόσκα έσπευσε να γλείψει τα συλλαλητήρια.

Είναι πραγματικά αποκρουστικό, αυτό που γράφεται και ακούγεται, ότι όλο αυτό είναι ακόμη μια «έξυπνη τακτική» της κυβέρνησης που εκμεταλλεύεται ένα εθνικιστικό συλλαλητήριο σαν διαπραγματευτικό χαρτί, σαν μέσο πίεσης στην συζήτηση για την ονοματολογία. Ο μόνος που ωφελείται από τέτοιες «έξυπνες» τακτικές είναι οι αυθεντικοί και πιο γνήσιοι εκφραστές της αντίδρασης μέσα στην Ελλάδα. Από τον Καμένο, τον Κοτζιά και τον Τόσκα μέχρι τον Ιερώνυμο που πριν από δύο βδομάδες έσπευσε να συναντήσει ο Τσίπρας -και τελικά του γύρισε την πλάτη καλώντας στο συλλαλη-

τήριο της Αθήνας - οι «συμμαχίες» του ΣΥΡΙΖΑ το μόνο που πετυχαίνουν είναι να δίνουν έδαφος στην δεξιά και στην ακροδεξιά.

Όροι

Και βέβαια, το πρόβλημα δεν έγκειται απλά στις «συμμαχίες» αλλά στην ίδια την ουσία της πολιτικής του: Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι αυτή που διαπραγματεύεται τον τρόπο με τον οποίο ο ελληνικός καπιταλισμός έχοντας τις πλάτες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ θα γίνει κυρίαρχος στην περιοχή των Βαλκανίων. Είναι αυτή που διεκδικεί, θέτει και επιβάλλει τους δικούς του όρους στους πιο αδύναμους καπιταλισμούς της περιοχής. Είναι αυτή που συνεχίζει την πολιτική όλων των προηγούμενων αστικών κυβερνήσεων και γι' αυτό έρχεται σε σύγκρουση με τον κόσμο που την ψήφισε, όσο κι αν προσπαθεί να φανεί "προοδευτική" σε σύγκριση με την ακροδεξιά στροφή του Μητσοτάκη.

Απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις είναι θετικό ότι η Λαϊκή Ενότητα και το ΚΚΕ δεν συμμετείχαν στα συλλαλητήρια. Αλλά είναι αρνητικό ότι οι ηγεσίες τους μπαίνουν σε αυτήν τη συζήτηση με όρους «εθνικού συμφέροντος», ενισχύοντας την διαπραγματευτική θέση της κυβέρνησης για «σύνθετη ονομασία χωρίς αλυτρωτισμούς με αλλαγή του Συντάγματος», κάνοντας υπόκληση στις «πατριωτικές ευαισθησίες».

Τις προηγούμενες μέρες, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του ΣΕΚ βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της μάχης, με την αφίσα που κολλήθηκε κατά χιλιάδες στις γειτονιές της Αθήνας και ήταν και το πρωτοσέλιδο της Εργατικής

Αλληλεγγύης σε δεκάδες εξομήσεις σε χώρους δουλειάς και πλατείες. Η πρωτοβουλία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να κυκλοφορήσει χιλιάδες προκηρύξεις καλώντας μαζικά σε πλατείες και χώρους δουλειάς ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια αλλά και η πρόταση για κοινή δήλωση που απηύθυνε σε όλη την Αριστερά είναι ένα βήμα που έπαιξε ρόλο γιατί βάζει μπροστά το ταξικό συμφέρον: ότι οι εργαζόμενοι των Βαλκανίων πρέπει να παλέψουν ενωμένοι ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, ενάντια στους επικίνδυνους εθνικισμούς που καλλιεργούν οι αστικές τάξεις, «με σεβασμό στο δικαίωμα του κάθε λαού να αποφασίζει ο ίδιος το πώς θα ονομάζεται η χώρα του και όχι να αποφασίζουν γι' αυτόν οι "νονοί" των Βαλκανίων, τοπικοί και διεθνείς».

Έρχονται μάχες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενάντια στις απολύσεις, για δουλειές και αυξήσεις, ενάντια στον ρατσισμό και τις φασιστικές απειλές. Ενωμένη η Αριστερά έχει τη δυνατότητα να δείξει ποιος και πώς παλεύει ενάντια στο πραγματικό ξεπούλημα και να φράξει τον δρόμο στην επιχείρηση πατριδοκάπηλου αποπροσανατολισμού.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Μεγάλη συναυλία οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στη Θεσσαλονίκη. περισσότερα στη σελίδα 12

“Λαοσύναξη” - κάλυψη για τους φασίστες

Στο εθνικιστικό συλλαλητήριο της 4ης Φλεβάρη, η Χρυσή Αυγή επιχείρησε να νομιμοποιήσει την παρουσία της κάτω από την κάλυψη που της έδωσε η Νέα Δημοκρατία, η Εκκλησία, οι συνιστώσες της κυβέρνησης όπως οι ANEL που καλούσαν στο συλλαλητήριο και βέβαια ο Μίκης Θεοδωράκης με την κατάπυστη ομιλία περί “αριστερόστροφο φασισμού” που χειροκρότησαν ο Μιχαλολιάκος και ο Κασσιδιάρης.

Οι χιλιάδες που συμμετείχαν στο συλλαλητήριο φυσικά δεν είναι όλοι φασίστες. Αλλά όλοι ανεξαιρέτως οι φασίστες, οι νεοναζί και οι χουντικοί ήταν εκεί. Η Χρυσή Αυγή, ο Στόχος, η Ελεύθερη Ώρα, ό,τι φασιστοφυλλάδα και ακροδεξιό μπλογκ υπάρχει, προπαγάνδισε μανιασμένα αυτό το συλλαλητήριο. Κατάπυστα πανό εμφανίστηκαν, με το σύνθημα, ποτισμένο με το αίμα του Φύσσα, “Ο Παύλος ζει” - αλλά με την φάτσα του Παύλου Μελά. Και βέβαια πέρα από τα συνθήματα, τα τάγματα εφόδου ήταν εκεί.

Οι επίσημοι διοργανωτές του συλλαλητηρίου έχουν άμεση σχέση με αυτόν τον χώρο. Επίσημος διοργανωτής ήταν η λεγόμενη «Συντονιστική Επιτροπή Πανεθνικού - Παλλαϊκού Συλλαλητηρίου Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου» που εκπροσωπούνταν από τους Ν. Γκατζούλη (Παμμακεδονικές Ενώσεις Υψηλίου), Μ. Ρασιόκα, («Θερμαϊκός Ωρα Μηδέν - Ακομμάτιστοι Πολίτες»), τον Γ.Τάτσιο, (Πολιτιστικοί Σύλλογοι Μακεδονίας) και τη Γ. Μπιτάκου, δημοσιογράφο.

Η «Παμμακεδονική Ένωση των ΗΠΑ» ιδρύθηκε το 1947 για να υμνήσει το δόγμα Τρούμαν που «έσωσε την Μακεδονία από τα πλοκάμια της Κομμουνιστικής απειλής». Το 1968, το 22ο «παμμακεδονικό» συνέδριό, στη Θεσσαλονίκη είχε οργανώσει η ίδια η χούντα του Παπαδόπουλου. Ο «ύπατος πρόεδρος» της έκφραζε τότε τον ενθουσιασμό του «διά την επελεύσαν πραγματική αλλαγή εις τον πολιτικόν και κοινωνικόν βίον της φιλότατης πατρίδος μας εκ της επεμβάσεως του εθνικού μας στρατού και υπό της Εθνοσωτηρίου Επαναστατικής Κυβερνήσεως της 21 Απριλίου 1967». Η Παμμακεδονική της Αυστραλίας διεκδικεί ως «ελληνική» σχεδόν όλη την Ανατολική Μεσόγειο!

Όσον αφορά στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδονίας, όπως διαβάζουμε

Η Έρη Ρίτσου απαντά

Για τη χρήση της «Ρωμοσύνης» στο εθνικιστικό συλλαλητήριο έκανε δήλωση η κόρη του ποιητή, Έρη Ρίτσου: «Μαθαίνω πως στο συλλαλητήριο ακούστηκε η Ρωμοσύνη: “Τούτο το χώμα είναι δικό τους και δικό μας”. Βέβαια ο Ρίτσος όταν έγραφε τους στίχους αυτούς δεν είχε υπ’ όψιν του τη συγκεκριμένη σημερινή χρήση από τα πάσης φύσεως παλληκάρια που γίνανε μαλλιά κουβάρια... (Εκτός και αν η χρήση από πλευράς διοργανωτών είναι μια συμβολική χειρονομία συμφιλώσης με τη γείτονα χώρα. Επί μακεδονικού εδάφους όλοι μαζί, το χώμα της Μακεδονίας είναι δικό τους και δικό μας! Οπότε, πάσο!»).

Όσον αφορά στον παραολυμπιονίκη που φωτογραφήθηκε να χαιρετάει ναζιστικά δίπλα στο Μίκη Θεοδωράκη, ανακοίνωση έχει βγάλει η Κίνηση Χειραφέτησης Αναπήρων Μηδενική Ανοχή. Όπως αναφέρει: «Ο έκπτωτος πρόεδρος των Ελλήνων Παραολυμπιονικών Σίμος Παλτσανιτίδης, που τα τελευταία χρόνια αρνείται να παραδώσει την προεδρία και να προκηρύξει εκλογές για την ανάδειξη νόμιμων εκλεγμένων εκπροσώπων, εμφανίστηκε σήμερα στο συλλαλητήριο της Αθήνας για την Μακεδονία ΔΙΧΩΣ να εκπροσωπεί απολύτως κανέναν παρά μόνο τον εαυτό του. Ο μισαλλόδοξος εθνικιστής που προκαλεί εδώ και χρόνια δημόσια με τις ρατσιστικές δηλώσεις του για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες ντροπιάζει το Παραολυμπιακό κίνημα και τους ανθρώπους του».

Αστυνομικές πλάτες

Στη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου τα MAT του Τόσκα βρέθηκαν δίπλα δίπλα με κρανοφόρους ροπαλοφόρους της Χρυσής Αυγής που έκαναν επίδειξη κατεβαίνοντας την άδεια Πανεπιστημίου. Η αντισυγκέντρωση στα Προπύλαια είχε ήδη τελειώσει.

Λίγο αργότερα τα ίδια τα MAT επιτέθηκαν σε συντρόφους-ισσες της ANΤΑΡΣΥΑ που περιφρουρούσαν τα γραφεία του ΝΑΡ στην Κάλλιγγος. Υπό την διακριτική παρακολούθηση της αστυνομίας οι φασίστες επιχείρησαν δύο φορές ανεπιτυχώς να κάνουν ντου στο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο Εμπρός. Στο θέατρο, εκείνη την ώρα ολοκληρωνόταν έκθεση φωτογραφίας και ζωγραφικής, το κτίριο ήταν ανοιχτό και με τη βοήθεια της κουζίνας «Άλλος Άνθρωπος» μοιραζόταν φαγητό σε πολλούς ανθρώπους της ευρύτερης περιοχής.

Αλλά και πριν από το συλλαλητήριο, η αστυνομία του Τόσκα έκανε ό,τι μπορούσε για να παρενοχλήσει την καμπάνια ενάντια στα συλλαλητήρια. Μετά την προσαγωγή αφισοκολλητών του ΣΕΚ στα Εξάρχεια από ΜΑΤατζήδες ακολούθησε μεγαλύτερη πρόκληση στην Ξάνθη. Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή του το ΣΕΚ Ξάνθης: «Καταγγέλλουμε την επίθεση δύο υπαλλήλων της Ασφάλειας Ξάνθης σε εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης το Σάββατο 3/2 στη Στοά Νούση. Με βρισιές, προπηλακισμούς, και απόπειρα να μας αφαιρέσουν την ντουντούκα, επιχείρησαν να εμποδίσουν την εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, τον εθνικισμό, για την ενότητα των λαών των Βαλκανίων».

στην ιστοσελίδα της: «ο πρόεδρος της Τάτσιοις στην εισήγησή του καυτηρίασε τα εισαγόμενα τραγούδια που παίζουν και τραγουδούν οι μπάντες νεαρών μουσικών στην κατασκευασμένη Σκοπιανή γλώσσα...» Φυσικά, ο «πολιτισμός» δεν σταματάει στις απαγορεύσεις μιας κατά τα άλλα «ανύπαρκτης γλώσσας»: Άλλο υψηλό στέλεχος της Ομοσπονδίας μέχρι τον Μάη του 2017, ονόματι Ευαγγελίδης, έχει γράψει άρθρα με θέμα «Πως θα γίνει ο διαμελισμός του σκοπιανού προτεκτοράτου».

Η Μπιτάκου, διοργανώτρια αγώνων πάλης no limits, έχει γράψει στη σελίδα της στο φέισμπουκ για τους κατοίκους της γειτονικής χώρας ότι «Πρέπει να τους τελειώσουμε και μπορούμε πριν μας αφανίσουν ολοκληρωτικά» και για τους «εσωτερικούς εχθρούς» ότι «το επόμενο συλλαλητήριο που από σήμερα ετοιμάζεται και που έρχεται να σας αποτελειώσει προδότες». Κάποια Παυλίδου, πρόεδρος κάποιας κίνησης «Ελλήνων Πολιτεία» και αρθρογράφος στην Ελεύθερη Ώρα έγραψε καλώντας στο συλλαλητήριο: «Μία σφαίρα για τον εχθρό, δύο για τους προδότες, αν χρειαστεί και τρεις...» «Πάμε στο Σύνταγμα να τους αποτελειώσουμε».

Καλούσαν επίσης οι Ενώσεις Αποστράτων Αξιωματικών ο πρόεδρος των οποίων αντιστράτηγος Β. Ροζής έχει υπάρξει βασικός ομιλητής σε εκδηλώσεις που γίνονται στο Γράμμο και στο Βίτσι, αλλά και σε πρόσφατη εκδήλωση στου Μακρυγιάννη. Η «περιφρούρηση» του συλλαλητηρίου είχε ανατεθεί στην Ομάδα εφέδρων καταδρομών «ΟΔΕΥΩ». Σύμφωνα με το infowar σε «επικοινωνία με έναν εκ των συντονιστών, μας εξήγησε ότι η ομάδα “Οδεύω” αποτελείται ως επί το πλείστον από εν αποστρατεία μέλη των ΟΥΚ και των ΛΟΚ. Προς τιμήν του κυρίου Πατσίκα και του κυρίου Τοπαλίδη αποδέχθηκαν την προσφορά μας (για την περιφρούρηση), ανέφερε ο συνομιλητής μας συμπληρώνοντας ότι έχουν την σχετική τεχνογνωσία, αφού είχαν κάνει και την περιφρούρηση του Χριστόδουλου».

Στη συνέντευξη τύπου που έδωσαν οι διοργανωτές, σύμφωνα με την ΕφΣυν, σε σχετική ερώτηση απάντησαν ότι «οι οικονομικές ανάγκες καλύπτονται εν πρώτοις από την ομογένεια και δη των ΗΠΑ και εν δευτέρους από εταιρείες και φυσικά πρόσωπα».

Ο αριθμός των 140.000 που έδωσε η ΕΛ.ΑΣ για το εθνικιστικό συλλαλητήριο του Συντάγματος είναι μια φουσκωμένη εκτίμηση. Τα πλάνα που η ίδια η αστυνομία προβάλλει μέσω ελικοπτέρου δείχνουν ότι ο κόσμος που κατέφθασε από διάφορα σημεία της χώρας, το μόνο που πέτυχε τελικά ήταν να γεμίσει την πλατεία Συντάγματος και λίγα μέτρα από τους γύρω δρόμους.

Μεγαλύτερη συγκριτικά από τις προεκλογικές συγκεντρώσεις του Σαμαρά τον Γενάρη του 2015 και το «Μένουμε Ευρώπη» τον Ιούλη του 2015, αλλά δεν μπορεί να συγκριθεί με τα μεγαλειώδη συλλαλητήρια και τις πανεργατικές απεργίες της 5ης Μάη του 2010, του Ιούλη και του Οκτώβρη του 2011, και ακόμη περισσότερο της 12ης Φλεβάρη του 2012 -όταν, παρά την άγρια καταστολή και τα χημικά, ο κόσμος είχε πλημμυρίσει το Σύνταγμα, την Πανεπιστημίου, τη Σταδίου, την Ομόνοια, την Ερμού, την Μητροπόλεως, το Μοναστηράκι, τη Φιλελλήνων, την Αμαλίας.

Ψέματα

Αυτό δεν αλλάζει με ψέματα. Τα ίδια ΜΜΕ, πρωτοστατούντος του ΣΚΑΙ, που τώρα κάνουν λόγο για «πάνω από 1 εκατομμύριο κόσμο», ήταν αυτά που το 2015 προέβλεπαν σίγουρη επικράτηση του «Ναι» στο δημοψήφισμα χωρίς όμως αποτέλεσμα. Ούτε φυσικά, με τις διαμαρτυρίες των εκπροσώπων των μπάτσων που τα έδωσαν όλα για την διευκόλυνση της λαοσύναξης. Είναι εξοργιστική η δήλωση του προέδρου της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, Γερακαράκου (που συνήθως κάνουν ό, τι μπορούν να διαλύσουν τα εργατικά συλλαλητήρια) ότι «κανείς δεν έχει το δικαίωμα να ακυρώνει τον αγώνα χιλιάδων αστυνομικών που από το πρωί εργάζονται για να μπορεί ο λαός να εκφραστεί με ασφάλεια. Μας έχουν προκαλέσει θυμό οι ανακοινώσεις ότι δεν είχε κόσμο το συλλαλητήριο. Όταν η αστυνομία διασφαλίζει ένα εκατομμύριο κόσμο, γιατί δεν μπορεί να βγάλει ένα σωστό δελτίο τύπου;»

Ωραίος για κατήχηση ο πολλαπλασιασμός των άρθρων και των ιχθύων, αλλά όσα «σωστά δελτία τύπου» και να βγάλουν οι μπάτσοι, όσο δηλητήριο και αν χύσουν οι πορτοσαλαδόροι της δημοσιογραφίας, όσες ενορίες και αν κατεβάσουν στο δρόμο οι επί της γης εκπρόσωποι της θείας βούλησης, τα γεγονότα παραμένουν πεισματάρικα:

Μπορούσε με ευκολία να το δει δια ζώσης κανείς την Κυριακή το πρωί και το μεσημέρι σε όλους τους δήμους και τις συνοικίες του λεκανοπεδίου, που συνέχισαν στον δικό τους ρυθμό, πιο κοντά στις απόκριες παρά στις εθνικιστικές εξάρ-

Εξορμήσεις για να πούμε STOP

σεις. Το ίδιο ισχύει για την συμμετοχή από την υπόλοιπη χώρα για την οποία οι διοργανωτές έκαναν λόγο για 2.500 πούλμαν αλλά τελικά αποδείχθηκαν 280.

Μπορούσε να το διαπιστώσει και τις προηγούμενες μέρες, σε όλες τις γειτονιές της Αθήνας, όπου οργανώθηκαν εξορμήσεις σε πάνω από πενήντα σημεία στις γειτονιές αλλά και σχεδόν εκατό εργατικούς χώρους. Παρά τις επί μέρους διαφωνίες, το ΟΧΙ στα εθνικιστικά συλλαλητήρια έκφραζε ένα μεγάλο κομμάτι κόσμου. Στους τοίχους κυριαρχούσαν οι αφίσες και τα συνθήματα ενάντια στον εθνικισμό και τον πόλεμο.

Στις πλατείες και στους σταθμούς του ΜΕΤΡΟ υπήρχαν τα συνεργεία του ΣΕΚ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλων συλλογικοτήτων, που εξέφραζαν το ΟΧΙ στις εθνικιστικές "λαοσυνάξεις". Με εξαίρεση τον χώρο το συλλαλητηρίου όπου οι φασίστες είχαν την κάλυψη της αστυνομίας, δεν τόλμησαν να βγουν πουθενά ανοιχτά και στις ελάχιστες απόπειρές τους να εμφανιστούν, απομονώθηκαν. Στον Πειραιά και στο Νέο Ηράκλειο η απόπειρα να λερώσουν τους τοίχους και τις αφίσες με σβάστικες και φασιστικά σύμβολα απαντήθηκε άμεσα από τα συνεργεία της ΚΕΕΡΦΑ. Στη Νέα Ιωνία την παραμονή του συλλαλητηρίου γινόταν αντιφασιστική διαδήλωση ενάντια στη βεβήλωση του μνημείου του Μπλόκου της Καλογρέζας. Στο Μαρούσι η απόπειρα των φασιστών να τρομοκρατήσουν συνεργείο του ΣΕΚ που έκανε αφισοκόλληση δεν πέρασε. Τις αφίσες τις κατέβασε ο δήμαρχος Πατούλης, αλλά αυτό δεν σταμάτησε την εξόρμηση στο σταθμό του ΗΣΑΠ τις επόμενες μέρες.

Σύνταγμα

«Στις 31 Γενάρη στον σταθμό του Συντάγματος μοιράσαμε μαζί την προκήρυξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μαζέψαμε δεκάδες υπογραφές και δώσαμε 12 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης» μας λέει η Φύλλια Πολίτη. «Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που μιλήσαμε συμφωνούσε μαζί μας ότι πρέπει να αντισταθούμε στον εθνικισμό που καλλιεργεί η δεξιά και η ακροδεξιά. Το Σάββατο παραμονή του συλλαλητηρίου έγινε εξόρμηση στην πλατεία Κυψέλης. Το κλίμα ήταν πιο πολωμένο και υπήρξαν αντιπαραθέσεις, οι οποίες όμως έγιναν πόλος έλξης. Η ξεκάθαρη θέση μας αλλά και η απόφασή μας να την παλέψουμε ανοιχτά μέσα στον κόσμο είχε σαν αποτέλεσμα να κυριαρχεί η αριστερά στις γειτονιές όλη την βδομάδα, να δίνει αυτοπεποίθηση στον κόσμο της υπόλοιπης αριστεράς ότι

Περιστέρι

δεν είναι μειοψηφία αλλά και να μην αφήσει κόσμο δικό μας, εργαζόμενους που έδωσαν την μάχη ενάντια στα μνημόνια, να μπερδευτεί».

«Το Σάββατο, το πρωί κάναμε εξόρμηση στην πλατεία Ελευθερίας, στον Κορυδαλλό. Η συντριπτική πλειοψηφία έπαιρνε την προκήρυξη και δήλωνε ανησυχία για το γεγονός ότι ο εθνικισμός ευνοεί το φασισμό. Δεν έλειψαν βέβαια και συζητήσεις με κάποιους που έλεγαν ότι σκέφτονται να πάνε. Δώσαμε τη μάχη εξηγώντας ότι οι εργάτες δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν. Κάποιοι άφησαν τηλέφωνο για την εκδήλωση που οργανώνουμε για τα εκατό χρόνια του ΣΕΚΕ» μας λέει η Κατερίνα Θωίδου.

«Η προσπάθεια της ΝΔ να ενισχύσει το συλλαλητήριο φάνηκε από την απόπειρά τους να περάσουν ψήφισμα στο δημοτικό συμβούλιο στον Πειραιά το οποίο δεν τέθηκε ποτέ σε συζήτηση γιατί δεν κατάφερε να μαζέψει παρά μονάχα τις ψήφους των συμβούλων της ΝΔ» μας λέει ο Μιχάλης Πέππας. «Κόντρα στην τρομοκρατία που οι νεοναζί επιχειρήσαν να σπείρουν γράφοντας νύχτα ακόμη και σβάστικες πάνω στις αφίσες του ΣΕΚ, το Σάββατο το πρωί 15 σύντροφοι από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ και την ΚΕΕΡΦΑ έκαναν εξόρμηση στον πεζόδρομο στη Σωτήρος».

«Στο Μετρό Φιξ δόθηκαν σε λιγότερο από 2 ώρες πάνω από 500 προκηρύξεις και 7 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης. Στα Πετράλωνα σε μία ώρα δόθηκαν 4 εφημερίδες και πάνω από 300 προκηρύξεις, ενώ το ίδιο απόγευμα δόθηκαν άλλες 5 εφημερίδες και 300 προκηρύξεις στην εξόρ-

Νέα Ιωνία

μηση που οργάνωσε η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οι λιγοστοί που "ενοχλήθηκαν" ήταν δεξιοί της γειτονιάς γνωστοί ναινέοι του δημοψηφίσματος του 2015. Στο δημοτικό ραδιόφωνο της Αθήνας, τον 9.84, η εικόνα ήταν ακόμα καλύτερη. Στους 30 εργαζόμενους που ήταν στην βάρδια, δόθηκαν 8 εφημερίδες και 1 περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Συνολικά το κλίμα στον σταθμό ήταν ότι πρόκειται για ένα εθνικιστικό συλλαλητήριο και ανάλογες απαντήσεις έδιναν οι εργαζόμενοι στα τηλέφωνα ακροδεξιών που έκαναν "παράπονα". Ίδια εικόνα υπήρξε στην εξόρμηση στον λόφο της Ακρόπολης και στην περιφέρεια Αττικής» μας λέει ο Γιάννης Μαραβελάκης.

«Την προηγούμενη βδομάδα στο Περιστέρι βγάλαμε άμεσα συνεργεία αφισοκολλήσεων, ενώ οργανώσαμε μεγάλη περιφερειακή εξόρμηση στο μετρό του Αγίου Αντωνίου την Τετάρτη 31/1» τόνισε στην εργατική αλληλεγγύη ο Κώστας Λάππας. «Η πλειοψηφία σταμάταγε, δήλωνε ανοικτά ότι δεν ήταν με τα συλλαλητήρια. Με αυτήν την έμπνευση οργανώσαμε το απόγευμα της ίδιας μέρας συζήτηση με θέμα "το Μακεδονικό και η Αριστερά". Δεκαοκτώ άτομα παρακολούθησαν συνολικά την συζήτηση, ενδεικτικό για την ανάγκη που υπάρχει για ξεκαθάρισμα στα επιχειρήματα. Η συζήτηση άνοιξε πάνω και στο πολύτιμο βιβλίο που κυκλοφορεί από το Μαξιστικό Βιβλιοπωλείο με τίτλο Η κρίση στα Βαλκάνια, το Μακεδονικό και η εργατική τάξη. Συνεχίζουμε με τη μεγάλη διεθνή μέρα δράσης στις 17 Μάρτη».

Η ίδια μάχη δόθηκε και στα σχολεία. Όπως αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ σε ανακοίνωση που μοιράστηκε στο Περιστέρι: «με απύθμενο θράσος, καθηγητής του 10ου Λυκείου Περιστερίου έκανε κήρυγμα υπέρ της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής. Αντί μάλιστα να απομονωθεί από την διεύθυνση το σχολείο πραγματοποιήθηκε απόπειρα συγκάλυψης και αποσιώπησης του γεγονότος. Η συγκάλυψη του γεγονότος καθώς και το κλίμα που διαμόρφωσε ο διευθυντής του 7ου λυκείου Περιστερίου παρότρυνε τους μαθητές να προχωρήσουν σε κατάληψη στο σχολείο με αίτημα την παραίτηση των προέδρων των Συλλόγων Γονέων που αντέδρασαν σε αυ-

τήν την απαράδεκτη κατάσταση. Το Περιστέρι ξέρει τι σημαίνει προσφυγιά και αντίσταση στους ναζί. Ο κόσμος έχει δώσει πολύ μεγάλες μάχες. Από τους μαθητές του 2ου ΓΕΛ και του 3ου ΕΠΑΛ Περιστερίου που έκαναν κατάληψη με αίτημα ανοιχτά σχολεία για τους πρόσφυγες ως τους γονείς και τους μαθητές του 13ου και 33ου δημοτικού που αγκάλιασαν και υποδέχτηκαν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία της πόλης μας. Έξω οι φασίστες από τα σχολεία μας».

Παντού

Η καμπάνια ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια συνεχίστηκε σε όλες τις πόλεις. «Την βδομάδα που μας πέρασε συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης εξόρμησαν σε μια σειρά από εργατικούς χώρους. Από τα νοσοκομεία της πόλης που δίνουν τη μάχη για χρηματοδότηση, μέχρι την ΕΥΑΘ των αγώνων ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και την ΕΡΤ3, η πλειοψηφία των εργαζομένων συμφωνούσε ότι τα συλλαλητήρια αυτά που οργανώνονται από την ακροδεξιά είναι επικίνδυνα για δύο λόγους» μας μεταφέρει ο Σάββας Κωνέ από τη Θεσσαλονίκη. «Πρώτον διότι ανοίγουν την πόρτα στην εγκληματική οργάνωση των νεοναζί της Χρυσής Αυγής να ξαναβγει στους δρόμους και δεύτερον διότι αποπροσανατολίζουν τον κόσμο από τα πραγματικά, ουσιαστά προβλήματα που δημιουργούν τα μνημόνια και τα «πολυνομοσχέδια», όπως χαρακτηριστικά μας είπε εργαζόμενος στην ΕΥΑΘ. Ακόμη και εργαζόμενοι οι οποίοι είχαν κατέβει στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης, είτε ήταν προβληματισμένοι, αγόρασαν την εφημερίδα και στο τέλος της συζήτησης κατέληξαν στο ότι οι εργαζόμενοι και ο απλός κόσμος στις δυο χώρες δεν έχει να χωρίσει τίποτα μεταξύ του».

«Προσπαθούν να παίξουν το χαρτί του εθνικισμού για να στρέψουν τις αναζητήσεις του κόσμου προς τα ακροδεξιά. "Η αριστερά σε ξεπούλησε, και τώρα ξεπουλάει και την πατρίδα σου", μας λένε» μας λέει ο Γιάννης Σούμπασης. «Η εικόνα από το Βόλο είναι ότι η πλειοψηφία του κόσμου δεν τοιμπάει σε αυτό το παραμύθι. Το καλύτερο παράδειγμα ήρθε από τις εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη στις πλατείες που έγιναν κέντρο για όλο τον κόσμο γύρω μας, αλλά και την μαζική αφισοκόλληση κόντρα στα εθνικιστικά συλλαλητήρια» τόνισε.

Γιώργος Πίπτας

15ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΕΔΗΝ

Να μη μείνουμε στα λόγια

Το 15ο Συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ πρόκειται να πραγματοποιηθεί στις 14, 15 και 16 Φλεβάρη, στο ξενοδοχείο Νοβοτέλ στην Αθήνα. Η συζήτηση θα πρέπει να περιστραφεί γύρω από τα κρίσιμα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά στα νοσοκομεία. Τα ζητήματα των προσλήψεων, της υποχρηματοδότησης και των ιδιωτικοποιήσεων. Όλες οι μάχες που έχουμε δώσει τα τελευταία χρόνια έχουν αυτά στο κέντρο τους. Είτε μιλάμε για τα Καραβάνια της Υγείας, είτε για τις μάχες των επικουρικών, είτε για τις μάχες των συμβασιούχων, από παντού έρχεται το μήνυμα ότι τα νοσοκομεία δεν μπορούν να δουλέψουν άλλο με τόσο μεγάλες ελλείψεις προσωπικού και τόσο μικρή χρηματοδότηση.

30.000 εργαζόμενοι λείπουν αυτή τη στιγμή από το Ε.Σ.Υ και αυτός είναι αριθμός που προκύπτει από τα δικά τους οργανογράμματα. Γιατί αν μιλήσουμε για τις πραγματικές ανάγκες του πληθυσμού τότε τα κενά που πρέπει να καλυφθούν είναι πολλαπλάσια.

Το μέτωπο των ιδιωτικοποιήσεων είναι επίσης ανοιχτό. Γιατί αυτό είναι οι εργολάβοι στα νοσοκομεία, οι διάφορες “δωρεές”, το φάρμακο στα χέρια των ιδιωτών κλπ. Η στροφή στους ιδιώτες είναι στρατηγική επιλογή των κυβερνήσεων όλα τα τελευταία χρόνια κι αυτό σημαίνει περαιτέρω υποβάθμιση της Υγείας.

Και μαζί με τα πάγια αιτήματα του υγειονομικού κινήματος να παλέψουμε τις νέες περικοπές που φέρνει η κυβέρνηση. Αυτή τη στιγμή με το νέο πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε μπαίνει στο στόχαστρο το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Αν αρχίσουν οι εξαιρέσεις και οι περικοπές στο ανθυγιεινό θα σημαίνει οικονομικό τσάκισμα για πολλούς συναδέλφους. Κι ο καθένας καταλαβαίνει αν είναι ανθυγιεινή η δουλειά σε ένα νοσοκομείο.

Πάμε λοιπόν σε ένα συνέδριο έχοντας σημαντικά ζητήματα να παλέψουμε αλλά και πλούσιες εμπειρίες. Οι υγειονομικοί είμαστε στην πρώτη γραμμή των αγώνων. Είμαστε ένας κλάδος με τις συχνότερες κινητοποιήσεις και έχουμε καταγράψει αρκετές επιτυχίες στις διεκδικήσεις μας.

Στο συνέδριο δεν πρέπει να μείνουμε στα λόγια αλλά να δώσουμε συνέχεια.

Θέλουμε να βγούμε από το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ με ένα αγωνιστικό απεργιακό πρόγραμμα που να έχει αυτές τις διεκδικήσεις.

Ταυτόχρονα θέλουμε η ΠΟΕΔΗΝ να ανοίξει της πόρτες της στους συμβασιούχους και σε όλους τους ελαστικά εργαζόμενους που δουλεύουν στα νοσοκομεία. Δουλεύουμε μαζί, είναι κόσμος απαραίτητος στα νοσοκομεία, παλεύουμε για τη μονιμοποίησή του και γινόμαστε πιο δυνατοί αν είμαστε μαζί οργανωμένοι στα σωματεία.

Θέλουμε η ΠΟΕΔΗΝ να κάνει ένα ακόμα βήμα στήριξης της μάχης ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες, αποφασίζοντας τη συμμετοχή της στη διεθνή μέρα δράσης και τις διαδηλώσεις στις 17 Μάρτη. Και διεκδικούμε την ενίσχυση του αγωνιστικού ρεύματος μέσα στην ομοσπονδία. Η πλούσια αυτή κινηματική δράση δεν θα υπήρχε αν δεν έπαιρνε πρωτοβουλίες το Συντονιστικό των Νοσοκομείων με τους αντικαπιταλιστές υγειονομικούς στο κέντρο του. Στηρίζουμε και συμμετέχουμε στην Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή και θα παλέψουμε προκειμένου το νέα όργανα της ΠΟΕΔΗΝ που θα εκλεγούν από το συνέδριο να έχουν περισσότερους αγωνιστές κι αγωνίστριες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των αγώνων.

Αργυρή Ερωτοκρίτου, ΓΝΑ Γεννηματάς

ΘΡΙΑΣΙΟ

Εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ γίνονται στις 6 και 7/2 στο σωματείο του νοσοκομείου Θριάσιο. Το αντικαπιταλιστικό δίκτυο υγειονομικών “Νυστέρι” στηρίζει το ψηφοδέλτιο της “ΑΚΙΔΑΣ” και συμμετέχει με τον **Δημήτρη Βαρελά**.

ΟΕΝΓΕ Κάτω τα χέρια από τους επικουρικούς

Δεκάδες γιατροί συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Υγείας στις 31/1, ημέρα που η ΟΕΝΓΕ, η πανελλήνια ομοσπονδία των νοσοκομειακών γιατρών, είχε προκηρύξει 24ωρη απεργία. Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε και στη Θεσσαλονίκη, έξω από την 3η και 4η ΥΠΕ, με πρωτοβουλία του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

Αφορμή για την κινητοποίηση είναι η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που κρίνει παράνομες τις παρατάσεις των συμβάσεων εκατοντάδων επικουρικών εργαζόμενων στην Υγεία οι οποίοι θα απειληθούν σύντομα με απόλυση.

“Μια τέτοια εξέλιξη ισοδυναμεί με ξαφνικό θάνατο για τους ίδιους τους επικουρικούς που ανανεώνουν για πάνω από δύο χρόνια και δημιουργεί ακόμα μεγαλύτερα κενά στην ήδη επιβαρυσμένη λειτουργία νοσοκομείων και ΠΕΔΥ. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι βάζει κόφτη στα δύο χρόνια για όλους τους επικουρικούς επιβάλλοντας την ανακύκλωση της ανεργίας και τη διαιώνιση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων” επισημαίνει το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων**.

“Οι επικουρικοί ζουν στην αβεβαιότητα. Δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα δουλεύουν ακόμα και μέχρι το τέλος του χρόνου ενώ υπάρχει μεγάλο πρόβλημα και

31/1, Απεργία γιατρών στη Θεσσαλονίκη

στην καταβολή των δεδουλευμένων. Καταλαβαίνετε τι θα σημαίνουν αυτή τη στιγμή ενδεχόμενες απολύσεις στη δημόσια Υγεία που ήδη έχει τεράστιες ελλείψεις. Μόνη λύση είναι η μονιμοποίηση όλων και οι μαζικές προσλήψεις” λέει ο **Γιάννης Κούτρας**, επικουρικός γιατρός και μέλος του Δ.Σ της ΕΝΙΘ.

“Τα νοσοκομεία απειλούνται με κατάρρευση και όλοι μας δουλεύουμε στα όρια των αντοχών μας. Δεν θα αφήσουμε την

τρόικα, τους δικαστές και την κυβέρνηση να απολύσουν κανένα συναδέλφο ούτε να προβάλουν ως δικαιοσύνη την εξίσωση προς τα κάτω” δηλώνουν οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του Συντονιστικού. “Ο αγώνας των επικουρικών για μόνιμη και σταθερή δουλειά είναι αγώνας όλων των νοσοκομειακών γιατρών ενάντια στο εργασιακό κάτεργο” καταλήγουν.

Σ.Μ.

ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΕΡΤ

Την εκλογή ενός μέλους στο Δ.Σ του ΠΣΥΠ ΕΡΤ, δύο αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΠΟΣΠΕΡΤ κι έναν στο στο συνέδριο του ΕΚΑ, κατάφερε το αντικαπιταλιστικό σχήμα της Αριστερής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων στο πρώτο της κατέβασμα σε εκλογές του σωματείου.

Μιλήσαμε με την **Ειρήνη Φωτέλλη**, που εκλέχθηκε με την Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων στο νέο Δ.Σ του σωματείου.

“Καταρχάς είναι θετικό το ότι έγιναν αυτές οι εκλογές. Πάει καιρός από τις τελευταίες εκλογές του σωματείου κι ακόμα χειρότερα πάει καιρός από όταν οι συνάδελφοι είχαν τη δυνατότητα να εκφραστούν σε γενική συνέλευση. Είναι ένα βήμα για το ξαναζωντάνεμα του συνδικαλισμού στην ΕΡΤ. Δίνουμε μάχη για αυτό όχι μόνο γιατί παίζει ρόλο για τις διεκδικήσεις μας στην ΕΡΤ, αλλά γιατί το δυνάμωμα του συνδικαλισμού σε ένα τόσο μεγάλο χώρο όπως η ΕΡΤ, παίζει ρόλο συνολικά για τους αγώνες των εργαζομένων στα ΜΜΕ.

Το αποτέλεσμα των εκλογών ήταν μια νίκη για την Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων. Μπορεί να ήμασταν τρεις υποψήφιοι στο ψηφοδέλτιο, αλλά την πετύχαμε μαζί με αρκετούς συναδέλφους που δραστηριοποιήθηκαν μαζί μας. Παλέψαμε για να δώσουμε πολιτικά τον τόνο στην προεκλογική περίοδο. Κάναμε πολλές εξορμήσεις στο Ραδιομέγαρο διακινώντας την Εργατική Αλληλεγγύη, η οποία μάλιστα είχε ένα πολύ αιχμηρό πρωτοσέλιδο που έλεγε “Όχι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια”. Δεκάδες ήταν τα φύλλα που δόθηκαν το διήμερο των εκλογών.

Εμπόδια

Απέναντί μας είχαμε έναν ολόκληρο μηχανισμό που μας έβαζε συνεχώς εμπόδια. Σε διάφορες ΕΡΑ της περιφέρειας για παράδειγμα, οι ανακοινώσεις μας έφτασαν μετά το κλείσιμο της κάλπης. Δεν τηρήθηκαν αρκετοί στοιχειώδεις κανόνες. Είναι άλλος ένας λόγος για τον οποίο είναι πολύτιμο το αποτέλεσμα.

Η καμπάνια αυτή ήταν το ξεκίνημα μιας νέας συλλογικότητας που θέλουμε να αποτελέσει όχημα για να συνεχίσουμε τη μάχη για την ΕΡΤ που παλέψαμε τα δυο χρόνια του “μαύρου” και όχι μόνο.

Για μια δημόσια ραδιοτηλεόραση ανοιχτή στους αγώνες των εργαζομένων, χωρίς νεοναζι στο πρόγραμμά της. Για να ξαναστηθεί ο συνδικαλισμός στην ΕΡΤ στηριζόμενος στην ενεργοποίηση και τη συμμετοχή των συναδέλφων. Ένας συνδικαλισμός που θα ανοίγει τις συγκρούσεις με την κυβέρνηση και τη διοίκηση.

Σκοπεύουμε να σταθεροποιήσουμε την παρέμβασή μας με πολιτικές συζητήσεις κάθε 15 μέρες μέσα στο Ραδιομέγαρο, να διευρύνουμε τις επαφές μας με συναδέλφους από την περιφέρεια και φυσικά να συνεχίσουμε με περιοδείες κι εξορμήσεις προκειμένου να ανοίγουμε τη συζήτηση με τους συναδέλφους, πάνω στα κρίσιμα ζητήματα τόσο του εργασιακού μας χώρου όσο κι ευρύτερα”.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα:

Για Δ.Σ ΠΣΥΠ ΕΡΤ

Ενιαίο Ψηφοδέλτιο 394 ψήφοι – 13 έδρες
Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων 24 ψήφοι – 1 έδρα

ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) 24 ψήφοι – 1 έδρα

Για αντιπροσώπους στο συνέδριο ΠΟΣΠΕΡΤ και ΕΚΑ

Ενιαίο Ψηφοδέλτιο 380 ψήφοι – 16 σύνεδροι για ΠΟΣΠΕΡΤ και 5 για ΕΚΑ

Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων 36 ψήφοι – 2 σύνεδροι για ΠΟΣΠΕΡΤ και 1 για ΕΚΑ

ΔΑΣ 30 ψήφοι – 1 σύνεδρος για ΠΟΣΠΕΡΤ

Δυναμώνουμε το εργατικό κίνημα

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Ένα θριαμβευτικό αποτέλεσμα πέτυχαν οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εκλογές του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου Αγ. Σάββας.

Η Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία (ΕΑΠ) κερδίζει την απόλυτη πλειοψηφία στο νέο ΔΣ με 5 έδρες, σημειώνοντας μάλιστα άνοδο σε ψήφους και ποσοστά, ενώ για το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ εκλέγει 4 αντιπροσώπους (από 2 του προηγούμενου συνεδρίου). Συνολικά η Αριστερά ανεβαίνει στο σωματείο κερδίζοντας 7 στις 9 έδρες.

Οι εργαζόμενοι του Αγ.Σάββα δεν επέλεξαν τυχαία. Με την Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία στο τιμόνι του σωματείου του Αγ. Σάββα, δόθηκαν αμέτρητες μάχες συνδικαλιστικές και πολιτικές, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές. Μιλήσαμε για αυτές με την **Κατερίνα Πατρικίου**, που εκλέγεται στο νέο Δ.Σ του Συλλόγου και θα είναι αντιπρόσωπος στο προσεχές συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ.

“Δώσαμε μια σκληρή μάχη μέσα στο νοσοκομείο πηγαίνοντας προς τις εκλογές, αλλά είχαμε να πατήσουμε πάνω στην πλούσια δράση όλου του προηγούμενου διαστήματος. Από τις μάχες που δώσαμε μαζί με τους εργολαβικούς συναδέλφους και συναδέλφισσες, τους επικουρικούς, τους συναδέλφους του ΟΑΕΔ που σε συνεργασία με το Συντονιστικό των Νοσοκομείων κερ-

δίσαμε τις παρατάσεις των συμβάσεων, μέχρι τις συνεχείς κινητοποιήσεις διεκδικώντας αύξηση της χρηματοδότησης και μαζικές προσλήψεις για τη δημόσια Υγεία.

Δεν αφήσαμε τίποτα να πέσει κάτω όσο αφορά τις επιθέσεις είτε αυτές έρχονταν από την κυβέρνηση, είτε έρχονταν από τη διοίκηση του νοσοκομείου. Ανοίγαμε όλα τα πολιτι-

κά ζητήματα, ενάντια στα μνημόνια αλλά κι ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Είμαστε από τα σωματεία που έχουμε δώσει μεγάλη έμφαση στη δίκη της Χ.Α και το αίτημα για την καταδίκη τους. Έχουμε παρουσία σε όλες τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις ειδικά τα τελευταία χρόνια.

Αλλά και τώρα τις μέρες των εκλο-

γών στο σωματείο, ανοίγαμε τη συζήτηση ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια. Ουσιαστικά ήταν μια από τις βασικές συζητήσεις με τους συναδέλφους. Η ανταπόκρισή τους ήταν εντυπωσιακά καλή. Η συντριπτική πλειοψηφία αντιλαμβάνεται το ποιός οργανώνει όλη αυτή την εθνικιστική εκστρατεία. Ότι πρόκειται για το κομμάτι που λίγο πριν ήταν το

μπλοκ του ΝΑΙ στο δημοψήφισμα, οι ενορχηστρωτές και οι απολογητές της λιτότητας και των μνημονίων, παρέα με την ακροδεξιά και τους φασίστες. Έχοντας οι συνάδελφοι αυτή την εικόνα τοποθετούνταν ταξικά πλέον απέναντί τους. Κι έτσι άνοιγε πλέον σε άλλη βάση η συζήτηση. Ότι οι εργάτες των Βαλκανίων έχουμε να παλέψουμε από κοινού τους από πάνω, κι όχι ο ένας εναντίον του άλλου. Ακόμα και τη Δευτέρα μετά το εθνικιστικό συλλαλητήριο, η κύρια συζήτηση στο νοσοκομείο δεν είναι επηρεασμένη από αυτό. Είναι για το τι μάχες έχουμε να δώσουμε μετά τις εκλογές για να σώσουμε το Ε.Σ.Υ, τις δουλειές μας και τα δικαιώματά μας.

Τις μάχες που δίνουμε οι συνάδελφοι τις βλέπουν και τις αναγνωρίζουν. Και για αυτό στήριξαν μαζικά την ΕΑΠ φτάνοντας να της δώσουν αυτοδυναμία στο σωματείο αλλά και 4 αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ. Το συνέδριο θα είναι μια κρίσιμη διαδικασία που θα δοθούν μάχες σε αρκετά επίπεδα. Μια πολύ σημαντική μάχη που θα πρέπει να κερδίσουμε μέσα εκεί, είναι ότι ο κόσμος που δουλεύει με συμβάσεις στα νοσοκομεία αναγνωρίζεται από το συνέδριο και η ομοσπονδία τον καλύπτει. Η ΠΟΕΔΗΝ θα πρέπει να πρωτοστατήσει στον αγώνα για να μονιμοποιηθεί αυτός ο κόσμος και να προσληφθούν ακόμα περισσότεροι – σπάζοντας τον περιορισμό των προσλήψεων – έτσι ώστε τα νοσοκομεία να στελεχωθούν με το προσωπικό που έχουν ανάγκη”.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα των εκλογών (σε παρένθεση τα αποτελέσματα των προηγούμενων εκλογών)

Για Δ.Σ Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία (ΕΑΠ) 254 – 5 έδρες (176 – 4 έδρες)
Ανεξάρτητη Ενότητα Εργαζομένων (ΑΕΕ) 131 – 2 έδρες (163 – 3 έδρες)
Αγωνιστική Συσπείρωση Υγειονομικών (ΑΣΥ) 116 – 2 έδρες (87 – 2 έδρες)

Για αντιπροσώπους στο Συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ
Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία (ΕΑΠ) 180 – 4 αντιπρόσωποι (88 – 2 αντιπρόσωποι)
Ανεξάρτητη Ενότητα Εργαζομένων (ΑΕΕ) 125 – 3 αντιπρόσωποι (52 – 1 αντιπρόσωπος)
Αγωνιστική Συσπείρωση Υγειονομικών(ΑΣΥ) 115 – 2 αντιπρόσωποι (52 – 1 αντιπρόσωπος)

Σε δεύτερη δύναμη αναδείχτηκε η Αγωνιστική Ενωτική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή (ΑΕΠΑ) στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στις 30 και 31 Γενάρη, στο Σωματείο Εργαζομένων του Παίδων Αγλ.Κυριακού. Η ΑΕΠΑ έλαβε 118 ψήφους και 3 έδρες στο νέο Δ.Σ και 104 ψήφους και 2 αντιπροσώπους για το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ.

Ζητήσαμε να μας σχολιάσει το αποτέλεσμα η **Μαρία Αλιφιέρη**, που εκλέχθηκε με την ΑΕΠΑ στο νέο Δ.Σ του σωματείου και θα είναι αντιπρόσωπος στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ.

“Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς έλαβαν 3 έδρες στο νέο Δ.Σ του σωματείου, μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Ο εργοδοτικός μηχανισμός που υπάρχει εδώ και χρόνια μέσα στο νοσοκομείο λειτούργησε κι αυτή τη φορά. Έχουμε διάφορα παραδείγματα για αυτό. Είτε με τρομοκρατία προς τους συναδέλφους για να ψηφίσουν συγκεκριμένα άτομα της ΔΗΣΥ, είτε με εκλογικούς καταλόγους που είχαν κόσμο μη μέλη του σωματείου κλπ. Χρησιμοποίησαν κάθε τρόπο για να κάμψουν τη διάθεση του κόσμου που τους έχει καταδικάσει. Αλλά δεν τα κατάφεραν.

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Δεκάδες συνάδελφοι στήριξαν την ΑΕΠΑ στέλνοντας μήνυμα για το τί σωματείο θέλουμε. Ένα σωματείο στα χέρια της βάσης των εργαζομένων. Είναι πολύ σημαντικό αυτό, ιδιαίτερα σε μια περίοδο που το χτύπημα στα πρωτοβάθμια σωματεία είναι βασική επιλογή των από πάνω. Αντ’ αυτού οι συνάδελφοι δυναμώνουν το σωματείο και τους αντικαπιταλιστές μέσα σε αυτό. Είναι εντυπωσιακή η διάθεση συμμετοχής που δείχνει ο κόσμος όλο το τελευταίο διάστημα, αναφέροντάς μας τα προβλήματα που έχει το τμήμα του, βάζοντας προτάσεις για το πώς θα τα παλέψουμε και βασικότερο έχοντας ξεκάθαρο ότι αυτό θα γίνει μέσα από τους αγώνες.

Υπάρχει η εμπειρία από τις νίκες που πετύχαμε μαζί με τους επικουρικούς και τους συμβασιούχους του ΟΑΕΔ, ζητήματα όμως που παραμένουν ανοιχτά. Κι αυτή η εμπειρία λέει ότι χρειάζεται αγώνας και συντονισμός με τους συναδέλφους από άλλα νοσοκομεία, αλλά και πολιτικές απαντήσεις πάνω στα ζητήματα που ανοίγουν.

Μαγνήτης

Δώσαμε τη μάχη των εκλογών τις μέρες που σύσσωμη η δεξιά και η ακροδεξιά έπαιζαν το χαρτί του εθνικισμού. Τις μέρες αυτές, τα φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης που δόθηκαν μέσα στο νοσοκομείο, με το πρωτοσέλιδο ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, ήταν τα περισσότερα εδώ και πάρα πολύ καιρό. Το τραπέζακι που είχαμε είχε γίνει μαγνήτης για την πολιτική συζήτηση τόσο για τους συναδέλφους όσο και για τους συγγενείς των ασθενών. Η εφημερίδα και η προκήρυξη έδωσαν τον τόνο στο να επικρατήσουν τα επιχειρήματα που λένε ότι δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα με τους εργάτες των Βαλκανίων. Ότι η κατάσταση που μας έχει φέρει η πολιτική των μνημονίων θα αλλάξει μέσα από τους εργατικούς αγώνες κι όχι μέσα από την εθνικιστική ονοματολογία.

Επόμενη μάχη είναι το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ τη βδομάδα που έρχεται. Θα παλέψουμε για να έρθει η εικόνα των πρωτοβάθμιων σωματείων. Αυτό θα το κάνουμε αναδεικνύοντας τους αγώνες που έχουν δοθεί ανά νοσοκομείο, αλλά και τις πρωτοβουλίες του Συντονιστικού

των Νοσοκομείων.

Θα είναι μάχη για να σπάσουν οι συσχετισμοί που υπάρχουν στη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική ομοσπονδία. Ευτυχώς το ρεύμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς πάει στο συνέδριο πιο δυνατό από άλλες φορές. Δεν θέλουμε να αναλωθεί το συνέδριο σε λόγους και ομιλίες χωρίς ουσία. Θέλουμε να βγούμε από αυτό το συνέδριο έχοντας ένα αγωνιστικό πρόγραμμα κινητοποιήσεων για τα ζητήματα της Υγείας, της υποχρηματοδότησης, των ελλείψεων προσωπικού, της ελαστικής εργασίας”.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα:

Για Δ.Σ
ΔΗΣΥ – 152 ψήφοι, 4 έδρες
ΑΕΠΑ – 118 ψήφοι, 3 έδρες
Νέα Πνοή – 83 ψήφοι, 2 έδρες
ΑΚΕ – 10 ψήφοι

Για συνέδριο ΠΟΕΔΗΝ
ΔΗΣΥ – 144 ψήφοι, 3 αντιπρόσωποι
ΑΕΠΑ – 101 ψήφοι, 2 αντιπρόσωποι
Νέα Πνοή – 52 ψήφοι, 1 αντιπρόσωπος
ΑΚΕ – 10 ψήφοι

Να ακουστεί δυνατά η φωνή μας στις 17Μ

Τη Διακήρυξη Ανθρώπων των Γραμμάτων και των Τεχνών για τη Διεθνή Μέρα Δράσης Κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού στις 17 Μάρτη, που ήδη υπογράφουν 78 προσωπικότητες, παρουσίασε η ΚΕΕΡΦΑ σε συνέντευξη τύπου την Τρίτη 6 Φλεβάρη στον πολυχώρο Ρομάντζο. Στο πάνελ της συνέντευξης βρέθηκαν από τους υπογράφοντες τη Διακήρυξη, ο Βασίλης Κουκαλάνης, ηθοποιός, ο Νίκος Στραβελάκης, πανεπιστημιακός και η Εύα Μπέη, ζωγράφος. Την πρωτοβουλία παρουσίασε ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, ενημέρωνοντας ταυτόχρονα ότι «οι κινητοποιήσεις στις 17 Μάρτη είναι διεθνείς, στην Ευρώπη σε πάνω από δέκα χώρες, στην Αμερική, στην Αυστραλία και μόλις χτες προστέθηκε και η Σεούλ στην Νότια Κορέα».

«Ο φασισμός ξαναρχεται στο προσκήνιο με επικίνδυνο τρόπο», είπε ο **Βασίλης Κουκαλάνης**, «Είναι η ώρα, με τις εμπειρίες που έχουμε μέχρι σήμερα, καλλιτεχνικές αλλά και πολιτικές και κοινωνικές, να ξαναπαράρουμε θέση. Οι καλλιτέχνες έχουν μερίδιο δράσης ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό. Πρόσφυγες πνίγονται στο Αιγαίο, είναι καθηλωμένοι σε κέντρα κράτησης στα νησιά χωρίς μέριμνα και εκτεθειμένοι σε κάθε κίνδυνο. Οι μάρτυρες, οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής, το αντιφασιστικό κίνημα έχουν ήδη παίξει ρόλο στη δίκη της ΧΑ, μένει να το κάνουν και οι καλλιτέχνες παίρνοντας ηχηρά θέση ώστε να φτάσουμε στην καταδίκη. Μπορούμε να δώσουμε το παράδειγμα σε όλη την Ευρώπη, ότι μπορεί η ακροδεξιά εδώ να χρησιμοποιήθηκε για να τρομοκρατήσει τον κόσμο, αλλά θα τους στείλουμε στη φυλακή μέσα από τους δρόμους. Θα κυκλοφορήσει το κείμενο για συλλογή περισσότερων υπογραφών και με κορύφωση της 17 Μάρτη, υπάρχουν σκέψεις για κείμενο που θα διαβαστεί στα θέατρα, για πολλές άλλες δράσεις. Καλώ όλους τους καλλιτέχνες να έρθουν και με τη φυσική τους παρουσία στη διαδήλωση της 17 Μάρτη».

Πολιτική κρίση

«Το κεντρικό στοιχείο της πολιτικής κρίσης στη Γερμανία, εκεί που κατέρρευσε η συμμαχία Χριστιανοδημοκρατών-Πρασίνων-Φιλελευθέρων, ήταν το μεταναστευτικό», είπε ο **Νίκος Στραβελάκης**, «Το γεγονός δηλαδή της απαίτησης μιας Ευρώπης-φρούριο στην οποία η Γερμανία θα αποδέχεται κάθε έτος 20 με 25.000 μετανάστες. Επίσης αυτό είναι το κεντρικό στοιχείο του τρέχοντος προγράμματος που κατέθεσε η φιλοδοξούσα να σχηματιστεί συμμαχία Σοσιαλδημοκρατών-Χριστιανοδημοκρατών αυτή τη φορά, με σαφή περιορισμό στην εγκατάσταση προσφύγων και μεταναστών σε γερμανικό έδαφος. Αυτό υπάρχει γιατί απειλούνται οι Χριστιανοδημοκράτες από την άνοδο μιας ημιφασιστικής ακροδεξιάς οργάνωσης που έχει σα κέντρο της τη φοβία για τους μετανάστες».

Σε αυτό το πλαίσιο βρίσκεται το ειδικό βάρος της καταδίκης των φασιστών στη δίκη της ΧΑ για τη μελετημένη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Η κρίση προσπαθεί να εκθρέψει το φασισμό, τον εθνικισμό, το ρατσισμό και την ξενοφοβία... Ένα ισχυρό κίνημα αλληλεγγύης, ένα ισχυρό αντιφασιστικό κίνημα που θα περιλαμβάνει τη συντριπτική πλειοψηφία της ευρωπαϊκής εργατικής τάξης και του λαού και των ανθρώπων των γραμμάτων και των τεχνών, είναι κρίσιμο».

Λένα Βερδέ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Εβδομήντα χρόνια από την υπογραφή της Συνθήκης της Γενεύης, με την κατοχύρωση του ασύλου για τους πρόσφυγες, μετά τις πικρές εμπειρίες του ναζισμού και της βαρβαρότητας του Ολοκαυτώματος απέναντι στους Εβραίους, τους Ρομά, τους ομοφυλόφιλους και τους ανάπηρους, μετά την εμπειρία των καταστροφών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις υπονομεύουν βίαια τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών υψώνοντας τείχη, ανοίγοντας στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Η Μεσόγειος έχει μετατραπεί σε υγρό νεκροταφείο χιλιάδων κατατρεγμένων από τους πολέμους, τη φτώχεια, τις δικτατορίες, την περιβαλλοντική καταστροφή. Στα νησιά του Αιγαίου, πρόσφυγες εγκλωβίζονται σε μια νέα εκδοχή τόπων αποκλεισμού και εξορίας, εξαιτίας της εφαρμογής της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας.

Στη Λιβύη, η συμφωνία με την ΕΕ για την αποτροπή εισόδου των προσφύγων έχει φέρει τη φρίκη των παζαριού δούλων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Λιβύης!

Οι πολιτικές του ρατσισμού, του σωβινισμού, της ισλαμοφοβίας, του αχαλίνωτου σεξισμού και της έλλειψης σεβασμού στους ανθρώπους με διαφορετικό χρώμα, θρήσκευμα, φύλο, εθνικότητα, σεξουαλικό προσανατολισμό και αναπηρία, έχουν ενισχυθεί με την άνοδο του Τραμπ στις ΗΠΑ, τις συνεχιζόμενες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και την όξυνση των ανταγωνισμών στη Μ. Ανατολή, την Ασία, την Αφρική και τα Βαλκάνια.

Σε αυτές πατάνε τα φαντάσματα του παρελθόντος, η ακροδεξιά και οι ναζί, για να επανέλθουν δηλητηριάζοντας την πολιτική και κοινωνική ζωή, υπονομεύοντας τις δημοκρατικές ελευθερίες όλων. Η είσοδος τους στην κυβέρνηση της Αυστρίας, στη Βουλή της Γερμανίας και στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών στη Γαλλία,

Ανέστης Αζάς, σκηνοθέτης, **Θάνας Αλεξίου**, ηθοποιός, **Παντελής Αμπατζής**, μουσικός, **Μανώλης Αφολάνιο-Με Υίνκα**, μουσικός, **Βασίλης Βασιλικός**, συγγραφέας, **Φαίδρα Βόκαλη**, παραγωγός ταινιών, **Κωνσταντίνα Βούλγαρη**, σκηνοθέτης, **Παντελής Βούλγαρης**, σκηνοθέτης, **Κώστας Βλασόπουλος**, πανεπιστημιακός, **Ρέα Γαλανάκη**, συγγραφέας, **Σοφία Γιωργοβασίλη**, ηθοποιός-σκηνοθέτης, **Αντώνης Γκρίτσης**, ηθοποιός, **Σπύρος Γραμμένος**, τραγουδοποιός, **Κώστας Γρηγοριάδης**, γελιογράφος, **Ισμήνη Δασκαρόλη**, σκηνοθέτης, **Βασίλης Διαλυνά**, ηθοποιός, **Θανάσης Δόβρης**, ηθοποιός, **Μάρω Δούκα**, συγγραφέας, **Αντα Διάλα**, ιστορικός ΑΣΚΤ, **Παντελής Δεντάκης**, σκηνοθέτης-ηθοποιός, **Ηλέκτρα Ελληνικιώτη**, σκηνοθέτης, **Αλεξάνδρα Ιωαννίδου**, πανεπιστημιακός ΕΚΠΑ, **Μάκης Καβουριάρης**, πανεπιστημιακός, **Λήδα Καζαντζάκη**, ιστορικός τέχνης, **Μαρία Κανελλοπούλου**, ηθοποιός, **Μαρία Καρακίτσου**, ηθοποιός, **Ιωάννα Καρυστιάνη**, συγγραφέας, **Γιάννα Κατσιαμπούρα**, ιστορικός επιστημών ΕΙΕ/ΕΚΠΑ, **Δώρα Κομνηνού**, ζωγράφος, **Περικλής Κοροβέσης**, συγγραφέας, **Ανδρέας Κουζέλης**, συγγραφέας-κοινωνιολόγος, **Βασίλης Κουκαλάνης**, ηθοποιός-σκηνοθέτης, **Μαρία Κούρση**, συγγραφέας, **Δάφνη Κούτρα**, σκηνογράφος, **Γιάννης Κούτρας**, μουσικός, **Κώστας Κουτσολέλος**, ηθοποιός, **Αντρέας Κωνσταντίνου**, ηθοποιός, **Υακίνθη Λάγιου**, μουσικός, **Φωτεινή Λαμπρίδη**, στιχουργός-δημοσιογράφος,

Μέχρι τώρα έχουν υπογράψει:

Δημήτρης Λιβιεράτος, ιστορικός, **Μιχάλης Λυμπεράτος**, πανεπιστημιακός, **Βαρδής Μαρινάκης**, σκηνοθέτης, **Δαυίδ Μαλτέζε**, ηθοποιός, **Θεανώ Μεταξά**, ηθοποιός, **Εύα Μπέη**, ζωγράφος, **Άντζελα Μπρούσκου**, σκηνοθέτης, **Τατιάνα Μύρκου**, χορογράφος-σκηνοθέτης, **Δημήτρης Ντάσκακας**, ηθοποιός, **Γιώργος Παλούμπης**, σκηνοθέτης, **Αργύρης Πανατζάρας**, ηθοποιός, **Μάκης Παπαδημητράτος**, σκηνοθέτης-ηθοποιός, **Μάνια Παπαδημητρίου**, ηθοποιός, **Κώστας Παπακωνσταντίνου**, σκηνοθέτης-ηθοποιός, **Προκόπης Παπαστράτης**, ομότιμος καθηγητής Ιστορίας, **Γιάννος Περγλέκας**, ηθοποιός-σκηνοθέτης, **Αλεξάνδρα Πολιτάκη**, πολιτικός επιστήμονας, **Ελένη Πορτάλιου**, καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής, **Ναταλία Ρασούλη**, μουσικός, **Αντώνης Ρέλλας**, σκηνοθέτης κινηματογραφιστής, **Απόστολος Ρίζος**, μουσικός, **Γιάννης Σακαρίδης**, σκηνοθέτης, **Ραφίκα Σαουλός**, ηθοποιός, **Μαρία Σεβαστάκη**, εικαστικός, **Νίκη Σερέτη**, ηθοποιός, **Νίκος Στραβελάκης**, οικονομολόγος ΕΚΠΑ, **Αγγελική Στρατηγοπούλου**, συγγραφέας, **Δώρα Στυλιανέση**, ηθοποιός, **Αγγελική Τουμπανάκη**, μουσικός, **Έλλη Τρίγγου**, ηθοποιός, **Πηνελόπη Τσιλίκα**, ηθοποιός, **Πρόδρομος Τσινικόρης**, σκηνοθέτης, **Ένκε Φεζολάρι**, σκηνοθέτης-ηθοποιός, **Fotizontas (Φώτης Κ.)**, street artist, **Δημήτρης Φραγκιόγλου**, ηθοποιός – σκηνοθέτης, **Λάκης Χαλκιάς**, μουσικός, **Γιώργος Χουλιάρας**, συγγραφέας, ηθοποιός-σκηνοθέτης.

6/2, Παρουσίαση της διακήρυξης. Από αριστερά: Β. Κουκαλάνης, Π. Κωνσταντίνου, Ε. Μπέη, Ν. Στραβελάκης

κατά του φασισμού και του ρατσισμού

Ν. ΙΩΝΙΑ

«**Η** Ιωνία ξέρει από προσφυγιά, έξω οι ναζί από τη γειτονιά», ήταν το κεντρικό σύνθημα στην κινητοποίηση που οργανώθηκε το Σάββατο 3/2 στην Ν. Ιωνία σαν απάντηση στις ναζιστικές προκλήσεις των τελευταίων εβδομάδων. Τις προηγούμενες ημέρες ομάδα ναζιστών ξαμολύθηκε βρωμίζοντας την γειτονιά με σβάστικες και συνθήματα. Αποκορύφωμα ήταν η βεβήλωση με σβάστικες του μνημείου των εκτελεσθέντων του Μπλόκου της Καλογρέζας.

Δεκάδες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα φορέων και συλλογικοτήτων της Ν. Ιωνίας όπως η ΚΕΕΡΦΑ, το Σωματείο του νοσοκομείου Αγία Όλγα, η Εργατική Λέσχη «Υδραγωγείο», η δημοτική κίνηση «Εκτός Σχεδίου», η κίνηση «Ποδονίφτης» κ.α. Η πορεία ξεκίνησε από το σταθμό του ΗΣΑΠ της Ν. Ιωνίας και αφού πέρασε μέσα από τις γειτονίες της Ελευθερούπολης και της Καλογρέζας έφτασε μέχρι το μνημείο.

Σε όλη την πορεία ακούγονταν αντιφασιστικά και αντιεθνικιστικά συνθήματα καταγγέλοντας ταυτόχρονα και το εθνικιστικό συλλαλητήριο της επόμενης μέρας που είχε καλεστεί από ακροδεξιούς, παπάδες, παραστρατιωτικούς και φασίστες στο κέντρο της Αθήνας. «Με Τούρκους, Αλβανούς και Μακεδόνες, μας ενώνουν όλους ταξικοί αγώνες», «Σε Ελλάδα, Τουρκία, Μακεδονία, ο εχθρός είναι στις τράπεζες και στα υπουργεία» και «Εργατικοί Αγώνες, Διεθνισμός, έτσι νικιέται ο φασισμός» ήταν κάποια από τα συνθήματα που ακούγονταν σε όλη την διάρκεια της πορείας.

Στο τέλος σβήστηκαν ναζιστικά και φασιστικά συνθήματα που βρωμίζαν την γειτονιά και αντικαταστάθηκαν με την αναγκαία αντιφασιστική πινελιά, στέλνοντας το μήνυμα πως οι ναζί και ο εθνικισμός δεν έχει θέση στη γειτονιά της Ν. Ιωνίας.

Κυριάκος Μπίνας

3/2, Ν. Ιωνία

Με ιδιαίτερη επιτυχία και μαζική συμμετοχή εργαζομένων τόσο από τον χώρο της εκπαίδευσης, όσο και μεμονωμένων αγωνιστών, πραγματοποιήθηκε η αντιφασιστική εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Χανίων στο δρόμο για την κινητοποίηση στις 17 Μάρτη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό στην αίθουσα Σαμπιονάρα το Σάββατο 3/2. Ομιλητές ήταν ο Τάκης Ζώτος, μέλος της Πολιτικής Αγωγής στη Δίκη της Χρυσής Αυγής, ο Μανώλης Γιακουμάκης, από την Αντιφασιστική Επιτροπή της ΕΛΜΕ Χανίων και η Μαρία Καλιτσουνάκη, από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ.

Στην εισήγησή του ο Τάκης Ζώτος επισήμανε ότι η έκβαση της δίκης είναι εξαιρετικά κρίσιμη τόσο για την Χρυσή Αυγή, όσο και για την ευρύτερη κοινωνία συμπληρώνοντας ότι θα έχει και διεθνή σημασία για το αντιφασιστικό κίνημα στην Ευρώπη όπου παρατηρείται άνοδος των ρατσιστικών και ξενοφοβικών κομμάτων. Όσον αφορά την πορεία της δίκης, επισήμανε ότι έχει τελειώσει η εξέταση των 145 μαρτύρων κατηγορίας όπου μέσα από την συγκεκριμένη διαδι-

ΧΑΝΙΑ

κασία έχουν προκύψει τα βασικά χαρακτηριστικά μιας εγκληματικής οργάνωσης. Τόνισε ότι τα παραπάνω επιβεβαιώνονται από το γεγονός ότι οι επιθέσεις έχουν κοινά χαρακτηριστικά: ήταν οργανωμένες, ήταν πολλοί εναντίον λίγων, οπλισμένοι εναντίον άοπλων, αιφνιδιαστικές εναντίον ανύποπτων και με άμεση συμμετοχή της τοπικής ηγεσίας της Χρυσής Αυγής. Τέλος, ο Τάκης Ζώτος εξέφρασε την ανησυχία του σχετικά με τα εθνικιστικά συλλαλητήρια του τελευταίου διαστήματος που γίνονται η ευκαιρία για να ξαναβγει η Χρυσή Αυγή ως νόμιμη δύναμη σε ένα τμήμα του πληθυσμού.

Στη συνέχεια ακολούθησε η εισήγηση του Μανώλη Γιακουμάκη, όπου τονίστηκε ο τρόπος που η εκπαιδευτική και η μαθητική κοινότητα των Χανίων αντιμετώπισε την οργανωμένη παρουσία της ναζιστικής συμμορίας στα σχολεία του Νομού και πως αυτή ανακόπηκε μέσα από οργανωμένη παρέμβαση και μάχη. Σε αυτό συνέβαλλε και η δημιουργία της

Αντιφασιστικής Επιτροπής της ΕΛΜΕ Χανίων καθώς και τα αντιρατσιστικά φεστιβάλ που διοργάνωσε. Η Μαρία Καλιτσουνάκη τόνισε πως το αντιφασιστικό κίνημα στα Χανιά, με την καθοριστική συμβολή της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ, έβαλε στο περιθώριο τους νεοναζί δολοφόνους με αποτέλεσμα να μην μπορούν πουθενά να νοικιάσουν χώρο για τα «γραφεία» τους, επισημαίνοντας πως η μάχη δεν έχει τελειώσει ιδιαίτερα τώρα που διάφοροι φασίστες τραμπούκοι επιχειρούν να βάλουν χέρι στα ζητήματα της εκπαιδευτικής και μαθητικής κοινότητας, στοχοποιώντας παράλληλα τους μαθητές αλβανικής καταγωγής. Και προσκάλεσε τους συμμετέχοντες σε όλες τις αντιφασιστικές δράσεις και εξορμήσεις του επόμενου διαστήματος για την επιτυχή διοργάνωση του συλλαλητηρίου στις 17 Μάρτη, με αρχή την συμμετοχή στη γιορτή υποδοχής των Αλβανών μεταναστών στο 1ο Γυμνάσιο Ελ. Βενιζέλου την Κυριακή 11/2 στις 5.30μμ.

Ειρηναίος Μαράκης

3/2, Χανιά

ΧΙΟΣ

Παταγώδης αποτυχία ήταν η προσπάθεια της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής να οργανώσει ρατσιστική εκδήλωση στη Χίο υπό τον προκλητικό τίτλο «το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης και η λύση της Χρυσής Αυγής». Η εκδήλωση που ήταν προγραμματισμένη για την Τετάρτη 31 Γενάρη με ομιλητές τον υπόδικο Λαγό και τον ευρωβουλευτή Επιτήδειο, ματαιώθηκε από την μαζική αντιφασιστική κινητοποίηση των κατοίκων του νησιού και την πολύ μικρή προσέλευση του κοινού. Σύμφωνα με τα τοπικά ΜΜΕ, οι οπαδοί της ΧΑ δεν ξεπερνούσαν τους είκοσι.

Μέρες πριν την εκδήλωση, οι νεοναζί είχαν κηρυχτεί ανεπιθύμητοι στο νησί. Το δημοτικό συμβούλιο του δήμου Χίου είχε πάρει σχετική ομόφωνη απόφαση. Ανάλογες αποφάσεις είχαν πάρει πολλοί φορείς, σωματεία και συλλογικοτήτες του νησιού.

Συγκέντρωση

Το απόγευμα της Τετάρτης 31/1 πραγματοποιήθηκε διπλή αντιφασιστική συγκέντρωση. Η πρώτη κοντά στο ξενοδοχείο όπου ήταν προγραμματισμένη η εκδήλωση της ΧΑ, με τους διαδηλωτές να αντιμετωπίζουν μπλόκο της αστυνομίας. Παρά την προσπάθεια της τελευταίας να απωθήσει τους συγκεντρωμένους ώστε να περάσουν τα αυτοκίνητα των χρυσαυγιτών προς το χώρο της εκδήλωσης αλλά και τις προκλήσεις Λαγού που έδωσε «διορία δέκα λεπτών» στους αστυνομικούς για να ανοίξουν το δρόμο, οι διαδηλωτές δεν έκαναν πίσω και η ναζιστική αυτοκινητοπομπή αναγκάστηκε να περάσει από άλλη διαδρομή. Αμέσως μετά την είδηση της ματαίωσης της ρατσιστικής εκδήλωσης, ακολούθησε μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία Βουνακίου της Χίου.

ΔΟΕ Εμπρός για απεργία

Το Σάββατο 10/2, συνεδριάζει η ολομέλεια των προέδρων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος για να πάρει αποφάσεις σχετικά με την αγωνιστική πορεία του κλάδου.

Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση με την εγκύκλιο που έστειλε στα σχολεία προσπαθεί να πετύχει με ένα σμπάρο πολλά τρυγόνια. Προσπαθεί να εφαρμόσει το 30ωρο, να αυξήσει δηλαδή το συνολικό ωράριο των εκπαιδευτικών, δημιουργώντας συνθήκες για αύξηση και του διδακτικού ωραρίου. Στην ουσία προσπαθεί να εντατικοποιήσει τη δουλειά των εκπαιδευτικών απαριθμώντας μια σειρά εξωδιδακτικές υποχρεώσεις για τις οποίες πρέπει να παραμένουμε στο σχολείο, αλλά και να διαμορφώσει το έδαφος για την “αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου”, την αυτοαξιολόγηση δηλαδή της σχολικής μονάδας.

Αυτό όμως που συναντά μέσα στα σχολεία είναι η μαζική αντίσταση. Είναι εντυπωσιακός ο αριθμός των σχολείων και των εκπαιδευτικών που ούτε καν συζητάνε αν θα εφαρμόσουν την εγκύκλιο. Είναι συντριπτικά τα ποσοστά των εκπαιδευτικών που δεν εφαρμόζουν την επέκταση του ωραρίου. Αυτό αναμένεται να εκφραστεί και στην απόφαση της συνέλευσης των προ-

έδρων της ΔΟΕ.

Το άλλο ζήτημα που βάζει η κυβέρνηση και συμπεριλαμβανόταν και στο πρόσφατο πολυνομοσχέδιο αφορά τις συγχωνεύσεις και τα κλεισίματα σχολείων. Μια προσπάθεια που θα έχει τραγικά αποτελέσματα για το σύνολο της εκπαίδευσης. Θα πάμε σε ένα σχολείο το επόμενο διάστημα που θα έχει λιγότερα σχολεία, λιγότερους εκπαιδευτικούς που θα δουλεύουν με αυξημένο ωράριο, περισσότερα παιδιά στην τάξη, και αξιολόγηση.

Ταυτόχρονα ένα ακόμα σημείο που βάζει η κυβέρνηση αφορά την προσπάθεια διαμόρφωσης όρων για το πέρασμα των νηπιαγωγείων στους δήμους, όπου θα λειτουργούν όπως λειτουργούσαν μέχρι τώρα οι παιδικό σταθμοί, δηλαδή με κουπόνια, ΕΣΠΑ κλπ. Σε όλα αυτά θα πρέπει να προσθέσουμε το ζήτημα των περικοπών που πραγματικά ταλαιπωρούν τα σχολεία τα οποία πλέον δεν μπορούν να καλύψουν στοιχειωδώς τις ανάγκες τους.

Η αγανάκτηση των εκπαιδευτικών έχει φτάσει στο κόκκινο, θέλουν να δράσουν και γι’ αυτό η συνέλευση των προέδρων έχει να αντιμετωπίσει το κρισιμότερο στοίχημα της περιόδου. Το αν οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαί-

ΑΔΕΔΥ Απόφαση για 24ωρη απεργία

Την προκήρυξη 24ωρης απεργίας “το επόμενο χρονικό διάστημα” αποφάσισε το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, που συνεδρίασε το Σάββατο 3/2, χωρίς ωστόσο να ανακοινώσει συγκεκριμένη απεργιακή ημερομηνία. Την απόφαση θα πάρει η Εκτελεστική Επιτροπή της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής ομοσπονδίας.

δευσης θα προχωρήσουν το επόμενο διάστημα σε αγωνιστικές απεργιακές κινητοποιήσεις. Η πρόταση της ΔΟΕ για 24ωρες και 48ωρες απεργίες είναι σε θετική κατεύθυνση αρκεί να υλοποιηθεί. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις αυτή τη στιγμή μπορούν να συνολικοποιηθούν και να συνδέσουν τις αντιστάσεις που καθημερινά ξεδιπλώνονται μέσα στα σχολεία με την άρνηση των εκπαιδευτικών να προσαρμοστούν στις επιταγές του υπουργείου.

Σεραφείμ Ρίζος
πρόεδρος ΣΕΠΕ Χανίων

Δράσεις της ΚΕΕΡΦΑ

ΒΟΛΟΣ

Η αντιφασιστική συναυλία της ΚΕΕΡΦΑ το Σάββατο 10 Φλεβάρη στο Θόλο είναι ένα μεγάλο γεγονός για την πόλη του Βόλου. Θα μας οδηγήσει σε μια μεγάλη αντιρατσιστική και αντιφασιστική διαδήλωση στις 17 Μάρτη στην πλατεία Ελευθερίας.

Για την επιτυχία της συναυλίας έχει εμπλακεί κόσμος από μια σειρά χώρους. Μαθητές που οργανώνουν τη συμμετοχή από τα σχολεία τους. Φοιτητές που τώρα που τελείωσε η εξεταστική, προχωράμε σε ενημερώσεις στα πανεπιστήμια. Την Τετάρτη οργανώνουμε μέρα δράσης με μοίρασμα υλικού και ανακοινώσεις στα τμήματα για να γίνει γνωστή σε όλες τις σχολές. Και όλοι μαζί, τα μέλη της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ θα προχωρήσουμε την Παρασκευή, παραμονή της συναυλίας, σε μεγάλη εξόρμηση στην πόλη που θα την συνδυάσουμε με περιοδεία στα καταστήματα.

Ήδη η αφίσα μας κοσμεί τις βιτρίνες μιας σειράς καταστημάτων ενώ έχουμε δεχτεί και την οικονομική τους ενίσχυση -είναι κάτι που θέλουμε να το απλώσουμε. Μεγάλα συνεργεία της ΚΕΕΡΦΑ προχωρήσαμε σε αφισκολλησεις τις προηγούμενες μέρες κι έτσι η αφίσα της συναυλίας βρίσκεται κυριολεκτικά σε όλη την πόλη. Ενώ σε πρόσφατη σύσκεψη για την οργάνωση της συναυλίας συμμετείχαν δεκαπέντε άτομα με έμπνευση για τη μάχη που δίνουμε ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο.

Κωνσταντίνα Χήρα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στις 20 Φλεβάρη η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης οργανώνει μεγάλη συναυλία με κεντρικό σύνθημα “Αγαπάμε τη μουσική - τσακίζουμε τον φασισμό - Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες”. Η συναυλία γίνεται στον μεγάλο και πολύ γνωστό στη πόλη της Θεσσαλονίκης πολυχώρο WE (Λεωφόρος 3ης Σεπτεμβρίου & Γρ. Λαμπράκη).

Στη συναυλία θα ενώσουν τις φωνές τους μαζί μας ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες μια σειρά συγκροτήματα και καλλιτέχνες της Θεσσαλονίκης. Θα μπορέσουμε να απολαύσουμε ήχους swing, ελληνικό και ξένο rock & roll, rock, punk rock, Balcan και Folk & Roll. Τα συγκροτήματα και οι καλλιτέχνες που στηρίζουν την αντιφασιστική συναυλία είναι: **Joey, Kazoo, Λάργκο, PEYMA 102, The Banksters Band, The Speakeasies Swing Band, Ψύλλοι στ’ Άχαρα**.

Η συναυλία γίνεται με σκοπό να ενισχύσουμε την καμπάνια για την δίκη - καταδίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής, τη στήριξη των θυμάτων των ρατσιστικών και φασιστικών επιθέσεων και την οργάνωση της Διεθνούς μέρας δράσης στις 17 Μάρτη με συλλαλητήριο που θα γίνει και στη Θεσσαλονίκη στις 12μεσ στο Άγαλμα Βενιζέλου. Ήδη έχουν τυπωθεί μαζικά αφίσες και τρικάκια για την προώθηση της συναυλίας στην πόλη. Και η ανταπόκριση που έχει είναι πολύ μεγάλη. Δεν είναι λίγοι αυτοί που τηλεφωνούν στα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ για πληροφορίες και κρατήσεις εισιτηρίων.

Τις επόμενες μέρες οργανώνονται αφισκολλησεις, εξορμήσεις και πικετοφορίες σε κεντρικά σημεία της πόλης αλλά και στα πανεπιστήμια με σκοπό να καλέσουμε στην συναυλία

Δ. ΑΛΙΜΟΥ Όχι στην ιδιωτικοποίηση

Όχι στην ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας λένε οι εργαζόμενοι του δήμου Αλίμου, οι οποίοι έχουν ξεσηκωθεί ενάντια στα σχέδια του δημάρχου Α.Κονδύλη.

Οι εργαζόμενοι απείχαν από την υπερεργασία το Σαββατοκύριακο 3 και 4 Φλεβάρη και συνέχισαν με ολόημερη στάση εργασίας τη Δευτέρα 5/2. Η ΠΟΕ ΟΤΑ προκήρυξε στάση εργασίας από την έναρξη της βάρδιας μέχρι τις 10πμ στο σύνολο των δήμων του Λεκανοπεδίου.

Ο δήμαρχος προσπάθησε να κάμψει την αντίσταση των εργαζόμενων αλλά χωρίς επιτυχία. Συγκεκριμένα με έγγραφο του απείλησε με τις “νόμιμες συνέπειες” όσους εργαζόμενους συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις του Σαββατοκύριακου και της Δευτέρας και στη γενική συνέλευση που ήταν προγραμματισμένη να γίνει κατά τη διάρκεια της στάσης εργασίας. Δεν δίστασε να πατήσει πάνω στις τελευταίες αντιαπεργιακές ρυθμίσεις για να χαρακτηρίσει “παράνομη” την απεργία της Δευτέρας (παρότι αυτή είχε την κάλυψη της ΠΟΕ ΟΤΑ).

Η προσπάθεια εκφοβισμού τελικά έπεσε στο κενό καθώς οι κινητοποιήσεις όχι μόνο είχαν μαζική συμμετοχή, αλλά σε συνάντηση του δημάρχου με αντιπροσωπεία της ΠΟΕ ΟΤΑ και το Σωματείο Εργαζομένων συμφωνήθηκε η αναβολή λήψης αποφάσεων στο δημοτικό συμβούλιο σχετικά με το επίμαχο ζήτημα της ιδιωτικοποίησης.

CYTA Πετυχημένη απεργία

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν οι εργαζόμενοι στη Cyta την Παρασκευή 2/2. Η Cyta, γνωστή εταιρία τηλεπικοινωνιών, αναμένεται να αγοραστεί από τη Vodafone, με τον κίνδυνο των απολύσεων και της απώλειας εργασιακών δικαιωμάτων να είναι ανοιχτός.

“Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες των εκπροσώπων των εργαζομένων για ενημέρωση σχετικά με την διασφάλιση των θέσεων εργασίας μας, τους όρους και τις συνθήκες αυτών στο νέο εργοδότη δεν υπάρχει καμία ανταπόκριση από την διοίκηση” αναφέρει το σωματείο σε ανακοίνωσή του και γι’ αυτό το λόγο αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν “την απεργία, που είναι η μόνη ‘γλώσσα’ που φαίνεται να καταλαβαίνουν οι μεγαλοεργοδότες μας, καθώς πλήττεται άμεσα το μόνο που φαίνεται να τους ενδιαφέρει, η αύξηση των κερδών τους”. Οι εργαζόμενοι εκτός από το να μη γίνει καμία απόλυση και να μη χαθούν δικαιώματα, διεκδικούν την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και τη μετατροπή των ενοικιαζόμενων εργαζομένων σε υπαλλήλους αορίστου χρόνου.

“Η απεργία είχε μεγάλη συμμετοχή” μας λέει ο **Γιώργος**, εργαζόμενος στην εταιρία. “Δήλωσαν απεργία ακόμα και συνάδελφοι που μέχρι τελευταία στιγμή το σκέφτονταν. Η μαζικότητα φάνηκε και στις περιφουρήσεις στα δύο κεντρικά κτίρια της εταιρίας σε Μεταμόρφωση και λεωφ.Αλεξάνδρας, όπου έκλεισαν τελείως και δεκάδες απεργοί κι αλληλέγγυοι συγκεντρώθηκαν στις εισόδους για να περιφουρήσουν την απεργία”.

Ανάμεσα στους αλληλέγγυους φορείς που ενίσχυσαν τις περιφουρήσεις με την παρουσία τους, ήταν κι ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια.

όλον το κόσμο που σιχάινεται τους φασίστες. Η συναυλία και η Διεθνής μέρα δράσης στις 17 Μάρτη έρχεται σαν μια δυνατή απάντηση του αντιφασιστικού κινήματος στα τάγματα εφόδου των φασιστών που βρήκαν ευκαιρία, αξιοποιώντας τα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το Μακεδονικό, να βγουν από τις τρύπες τους και να ξανασηκώσουν κεφάλι στη Θεσσαλονίκη. Η είσοδος στη συναυλία είναι 5 ευρώ.

Δήμητρα Κομνιανού

Ανοιχτές Συσκέψεις Τοπικών Επιτροπών ΚΕΕΡΦΑ

Ν.Ιωνία

Παρασκευή 9/2 Στέκι “Εκτός Σχεδίου” (Πάτμου και Νισύρου) 6μμ

Ελληνικό

Σάββατο 10/2 καφενείο Πλατεία Σουρμένων 1.30μμ

Πειραιάς

Κυριακή 11/2 Δημαρχείο Νίκαιας 6μμ

Πάρτυ

Ξάνθη

Παρασκευή 9/2 Στέκι “ΠΑΣ Αντίκας” (Χασιρτζόγλου 8) 10μμ

Ηράκλειο Κρήτης

Τετάρτη 14/2 Blow up (Ψαρομηλιγκών 26) 9μμ

Πάνασσα

Πέμπτη 22/2 Σφεντόνα Bar - πρώην Όπερα (Ανεξαρτησίας 98)

Συναυλίες

Βόλος

Σάββατο 10/2 Θόλος 8μμ

Θεσσαλονίκη

Τρίτη 20/2 Πολυχώρος WE 8μμ

Εξορμήσεις

Παρασκευή 9/2 Πλατεία Μοναστηράκι 7μμ

Οι προπαγανδιστές του «η Μακεδονία είναι μόνο ελληνική» λένε ότι μακεδονικό έθνος απλά δεν υπάρχει. Ο Τίτο το «έσπασε» το 1944 γιατί είχε «αλυτρωτικές» βλέψεις για την Θεσσαλονίκη, λένε κάποιοι, η Κομιντέρν το «έσπασε» το 1924 για να ικανοποιήσει τις «τι άλλο;-» «αλυτρωτικές» βλέψεις των Βουλγάρων κομμουνιστών. Αυτά έλεγε η εθνικοφροσύνη δεκαετίες, αυτές τις «αναλύσεις» κληροσύνησαν οι διοργανωτές των εθνικιστικών συλλαλητηρίων του 1992 και τις ξαναξασταίνουν κάθε λογής υποστηρικτές των σημερινών. Η Αριστερά χρειάζεται μαζί με την κόντρα στις εθνικιστικές εκστρατείες του σήμερα, να υπερασπίσει και την ιστορική αλήθεια.

Καταρχήν, το «μακεδονικό» δεν εμφανίστηκε το 1944 ή το ...1991, αλλά στα τέλη του 19ου αιώνα. Το 1893 ιδρύεται στη Θεσσαλονίκη η **Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση (ΕΜΕΟ)**. Οι ιδρυτές της θεωρούσαν την οθωμανική Μακεδονία ενιαία περιοχή και τους κατοίκους της Μακεδόνες, ανεξαρτήτως γλώσσας και θρησκείας και έθεταν σαν στόχο την απελευθέρωσή της από τον ζυγό του Σουλτάνου.

Η ηγεσία της ΕΜΕΟ ήταν «διανοούμενοι» - δάσκαλοι, φοιτητές, υπάλληλοι- αλλά η επιρροή της απλώθηκε στους αγρότες γιατί οι ένοπλες ομάδες της τα έβαζαν με τους Τούρκους τσιφλικάδες και τους υποτακτικούς τους. Η «μεγάλη στιγμή» της ΕΜΕΟ ήρθε το καλοκαίρι του 1903, με την εξέγερση του Ίλιντεν στις 20 Ιούλη (με το παλαιό ημερολόγιο) στη γιορτή του Προφήτη Ηλία (εξ ου και Ίλιντεν).

Οι «τσέτες» -οι αντάρτικες ομάδες της- κατέβηκαν απ' τα βουνά, ενώθηκαν με αγρότες απ' τα χωριά, έκοψαν τηλεγραφικούς στύλους και καλώδια, απέκλεισαν δρόμους και έκαψαν κονάκια μπέηδων και τσιφλικάδων. Στο Κρούσεβο, μια κωμόπολη κοντά στο Μοναστήρι (σήμερα βρίσκεται στη «ακατανόμαστη» Δημοκρατία) οι επαναστάτες πήραν την εξουσία και συγκρότησαν ένα **Επαναστατικό Συμβούλιο** στο οποίο αντιπροσωπεύτηκαν όλες οι εθνοθρησκευτικές ομάδες της περιοχής.

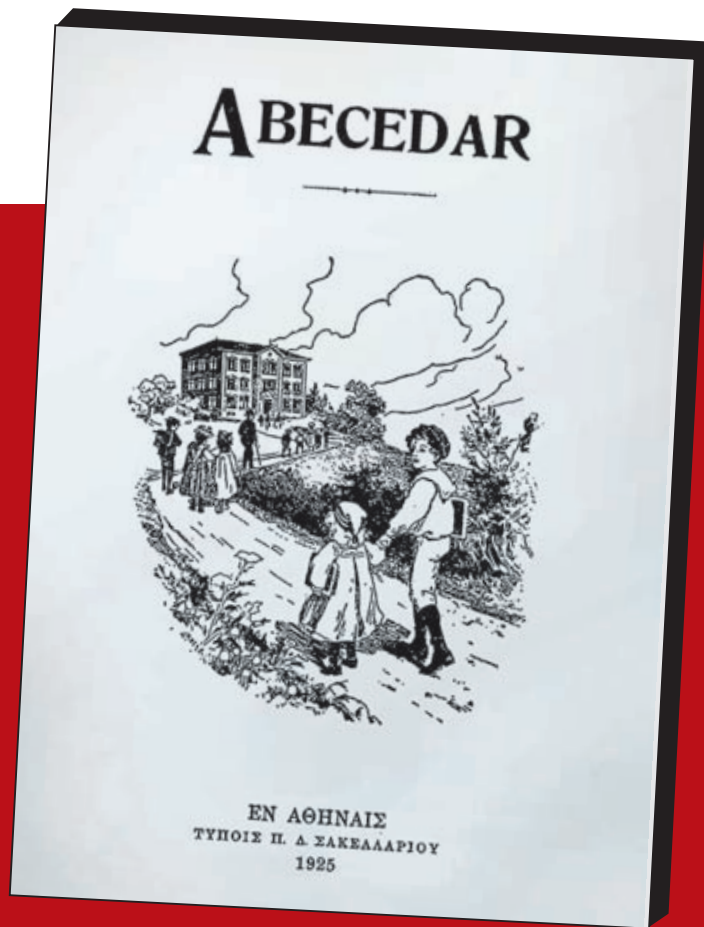
Βαλκανική Ομοσπονδία

Το επαναστατικό συμβούλιο κάλεσε τους μουσουλμάνους αγρότες να ενωθούν με τους χριστιανούς ενάντια στον Σουλτάνο και διακήρυξε ότι ο τελικός στόχος της εξέγερσης ήταν η Βαλκανική Ομοσπονδία με την Μακεδονία τμήμα της. Ηγέτης της «Δημοκρατίας του Κρούσεβο» ήταν ο **Νικόλα Κάρεφ**, ξυλουργός, αλλά και μέλος του **Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόμματος της Βουλγαρίας** και ιδρυτής της «ομάδας των Μακεδόνων σοσιαλιστών» ήδη από το 1900.

Η εξέγερση του Ίλιντεν ξέσπασε πρόωρα, ήταν κακά οργανωμένη και ήρθε γρήγορα αντιμέτωπη με την ισχύ του οθωμανικού στρατού. Η «Δημοκρατία του Κρούσεβο» άντεξε μόνο δέκα μέρες. Η κωμόπολη κήκε από τα κανόνια του οθωμανικού στρατού, που παράλληλα έκαψε δεκάδες χωριά που είχαν ξεσηκωθεί. Τα πυροβόλα αυτής της επιχείρησης τα είχε ευλογήσει ο **Γερμανός Καραβαγγέλης**, μητροπολίτης της περιοχής.

Η συντριβή της εξέγερσης του Ίλιντεν ανέδειξε έντονα το βασικό πρόβλημα που αντιμετώπιζε το μακεδονικό εθνικό κίνημα. Ήταν αδύναμο, όχι γιατί εκπροσωπούσε κάτι ανύπαρκτο, αλλά γιατί δεν διέθετε μια δυνατή αστική τάξη που θα τα έβγαζε πέρα με τους «γείτονες» που εξορμούσαν για τον έλεγχο

Abecedar. Αλφαβητάρι της Μακεδονικής γλώσσας που κυκλοφόρησε το 1925 "εν Αθήναις".

Υπαρκτοί αγώνες για ένα “ανύπαρκτο έθνος”

της Μακεδονίας, δηλαδή τα βασίλεια της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και της Σερβίας.

Ο **Χαρίλαος Τρικούπης** σε μια συνέντευξη στην εφημερίδα Μάντσεστερ Γκάρντιαν το 1889 είχε πει προφητικά ότι: «*όταν έλθω ο μέγας πόλεμος... η Μακεδονία θα γίνει ελληνική ή βουλγαρική κατά τον νικήσαντα. Αν τη λάβωσι οι Βούλγαροι δεν αμφιβάλω ότι θα είναι ικανοί να εκσλαβίσωσι τον πληθυσμό μέχρι των θεσσαλικών συνόρων. Αν ημείς τη λάβωμεν θα τους κάνωμεν όλους Έλληνας μέχρι της Ανατολικής Ρωμυλίας.*»

Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι το 1912-13 ήταν η πραγματοποίηση αυτής της «προφητείας». Η Μακεδονία μοιράστηκε ανάμεσα στα παραπάνω τρία κράτη, με την Ελλάδα και την Σερβία να παίρνουν τελικά τη μερίδα του λέοντος και η Βουλγαρία ηττήθηκε. Αυτό που απέμενε ήταν να αποκτήσουν κι οι κάτοικοί της τα αντίστοιχα «εθνικά φρονήματα».

Το σερβικό βασίλειο αντιμετώπιζε τους Μακεδόνες στην περιοχή που κατέκτησε (η «Μακεδονία του Βαρδάρη») σαν «νότιους Σέρβους», κι αν δεν το δέχονταν υπήρχε ο στρατός και η χωροφυλακή για να τους «πείσει». Στο κομμάτι που τελικά πήρε η Βουλγαρία (η «Μακεδονία του Πιρίν») η ίδια η ΕΜΕΟ έγινε μια «αλυτρωτική» βουλγαρική εθνικιστική οργάνωση που τάχτηκε με το βουλγαρικό κράτος.

Η εθνικιστική προπαγάνδα μας λέει ότι ακόμα κι αν υπήρχαν κάποιοι θύλακες «βουλγαροφρόνων» στην ελληνική Μακεδονία («του Αιγαίου»), εξαλείφθηκαν μετά την «εθελοντική» ανταλλαγή πληθυσμών με την Βουλγαρία το 1919 κι ότι τέλος πάντων μετά την εγκατάσταση των προσφύγων από τον Πόντο και τη Μι-

κρά Ασία η περιοχή έγινε αμιγώς ελληνική.

Στην πραγματικότητα, μετά από μια δεκαετία πολέμων και εθνοκαθάρσεων μέσα στα ελληνικά σύνορα συνέχισε να υπάρχει μια μεγάλη μειονότητα που μιλάει τη «μακεδονική γλώσσα» ή τη «βουλγαρική» (ανάλογα με τις σκοπιμότητες της ελληνικής διπλωματίας). Στη Δυτική Μακεδονία, με κέντρο τον ενιαίο τότε νομό Φλώρινας-Καστοριάς, ο αριθμός της έφτανε τις 160 χιλιάδες ανθρώπους.

Το 1925 κυκλοφόρησε μάλιστα και ένα αλφαβητάρι το **Abecedar** στη μακεδονική γλώσσα. Επισήμως για να ικανοποιηθεί η Κοινωνία των Εθνών, ανεπισήμως για να αντιμετωπιστεί ο «βουλγαρικός αλυτρωτισμός». Το αλφαβητάρι αποσύρθηκε γρήγορα μετά τις αντιδράσεις των «εθνοφρόνων». Η πολιτική του ελληνικού κράτους έγινε η συστηματική πίεση να ξεχάσουν τη γλώσσα τους, να αλλάξουν τα ονόματά τους.

Το αποκορύφωμα ήρθε με τη δικτατορία του Μεταξά το 1936. Με διαταγή του Γενικού Διοικητή Μακεδονίας απαγορεύτηκε η χρήση της μακεδονικής γλώσσας ακόμα και στα χωράφια και στα σπίτια. Οι παραβάτες τιμωρούνταν με πρόστιμα αλλά και τις «περιποιήσεις» στους σταθμούς Χωροφυλακής -όπως ο εξαναγκασμός τους να πιούνε ρετσίνολαδο για «να αποβάλλουν τα βουλγαρικά από μέσα τους».

Αριστερά

Από την δεύτερη δεκαετία του 20ου αιώνα οι σοσιαλιστές των Βαλκανίων πάλευαν ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις αλλά και στις πολεμικές εξορμήσεις των ντόπιων αρχουσών τάξεων και πρόβαλλαν το σύνθημα μιας Βαλκανικής Ομοσπονδίας, με τους Μακε-

δόνες κομμάτι της. Γι' αυτό η αριστερά της ΕΜΕΟ βρέθηκε να συνεργάζεται μαζί τους.

Ο **Ντίμιταρ Βλάχοφ** ήταν η προσωποποίηση αυτής της σχέσης. Στέλεχος της ΕΜΕΟ, σοσιαλιστής και κουμπάρος του **Κριστιάν Ρακόφσκι**, εκλέχτηκε βουλευτής στο κοινοβούλιο των Νεοτούρκων το 1908 και έγινε μέλος της σοσιαλιστικής **Φεντερασιόν** της Θεσσαλονίκης. Μετά τον πόλεμο έγινε κομμουνιστής και ηγέτης της ΕΜΕΟ (Ενωμένης) που ιδρύθηκε το 1925. Το 1944 τον βρίσκουμε με τους παρτιζάνους του Τίτο και στη συνέχεια έγινε ανώτερος αξιωματούχος της Ομόσπονδης Δημοκρατίας της Μακεδονίας στην Γιουγκοσλαβία.

Το **ΣΕΚΕ** ιδρύθηκε από τις οργανώσεις που πάλευαν ενάντια στον εθνικισμό και τον πόλεμο. Το 1925-26, ο γραμματέας του κόμματος, ο **Παντελής Πουλιόπουλος**, σέρνεται σε δίκη από τη δικτατορία του στρατηγού **Πάγκαλου**, μαζί με άλλους 22 συντρόφους του, με την κατηγορία ότι συνωμοτούσαν για την «απόσχιση» της Μακεδονίας. Η απολογία του Πουλιόπουλου που κράτησε πέντε ώρες, ήταν τόσο συγκλονιστική που τελικά το δικαστήριο τον αθώωσε -παρόλα αυτά η δικτατορία τον έστειλε εξορία. Η υπεράσπιση του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση έγραφε το 1928 ο Πουλιόπουλος «*στρέφει την αγανάκτηση των εθνικώς καταπιεζόμενων από τον εθνικιστικό στον αντικαπιταλιστικό δρόμο.*»

Το ΚΚΕ συνέχισε να υπερασπίζει ανοιχτά και θαρρετά το δικαίωμα της μακεδονικής μειονότητας να μιλάει και να μαθαίνει τη γλώσσα της να έχει πλήρη δικαιώματα. Το 1935 και 1936 όταν το εργατικό κίνημα έπαιρνε φόρα και η επιρροή του ΚΚΕ μεγάλωνε, το ίδιο μεγάλωνε κι η επιρροή του στη μειονότητα.

Ο **Ριζοπάστης** αναφέρεται στις περιοδείες των υποψηφίων βουλευτών του **Παλλαϊκού Μετώπου** στα χωριά της Φλώρινας και της Καστοριάς στις εκλογές του Γενάρη του 1936 με περιγραφές όπως «*μας περίμενε όλο το χωριό. Τα συνθήματά μας έγιναν ανάρπαστα. 'Ντόλου μπόγια'* (κάτω ο μπόγιας) φώναζαν οι γυναίκες».

Ετσι μπήκαν οι βάσεις για να μπορέσει η Αριστερά να κερδίσει τη στήριξη της πλειοψηφίας της μακεδονικής μειονότητας στην Αντίσταση. Και οι Γερμανοί και οι Βούλγαροι φασίστες προσηλάθησαν να κερδίσουν τη μειονότητα εκμεταλλευόμενοι το παρελθόν της καταπίεσης από το ελληνικό (και το σερβικό) κράτος. Όμως, δεν τα κατάφεραν. Οι μακεδόνες πύκνωσαν τις γραμμές των παρτιζάνων του Τίτο και στήριξαν μαζί με το ΕΑΜ και το ΚΚΕ. Και στη συνέχεια οι «σλαβομακεδόνες» ήταν η πλειοψηφία των μαχητών και μαχητριών του ΔΣΕ στις τελευταίες φάσεις του Εμφυλίου.

Είναι αλήθεια ότι αυτή η σχέση πέρασε πολλές φάσεις και εντάσεις. Η ηγεσία της Αριστεράς στην Αντίσταση προτίμησε την «εθνική ενότητα» με τον αστικό πολιτικό κόσμο και την υποταγή του ΕΛΑΣ στο Αγγλικό Στρατηγείο και απέρριψε τη συμμαχία με τους παρτιζάνους του Τίτο και του Τέμπο που πρότειναν Βαλκανικό Στρατηγείο των ανταρτών.

Σήμερα η Αριστερά δεν έχει κανένα λόγο να χαμηλώνει τις σημαίες της στο όνομα των «εθνικών συμφερόντων». Ο «αντικαπιταλιστικός δρόμος» του Πουλιόπουλου είναι επίκαιρος και περνάει από την σύγκρουση με τις εθνικιστικές εκστρατείες της «δικιάς μας» άρχουσας τάξης και τα παραμύθια της.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Η πλημμύρα στην Μάνδρα με τους 23 νεκρούς έφερε στην επιφάνεια το τεράστιο ζήτημα των μπαζωμένων ρεμάτων της Αττικής. Ωστόσο η τεράστια αυτή καταστροφή που βούλιαξε στην λάσπη χιλιάδες κατοικίες μόλις 20 χλμ δυτικά της Αθήνας φαίνεται να μην παραδειγματίζει ούτε την κυβέρνηση, ούτε τις περιφέρειες και τις κατά τόπους δημοτικές αρχές.

Παρά τις συνεχιζόμενες τραγωδίες των τελευταίων δεκαετιών με δεκάδες νεκρούς από πλημμύρες στις εργατογειτονίες του Ρέντη και της Νίκαιας, του Μοσχάτου, του Περιστεριού, κ.α, τα μπαζώματα και η κάλυψη των ρεμάτων παραμένει ο βασικός τρόπος αντιμετώπισης ενός από τους φονικότερους κινδύνους της Αττικής.

Τέτοια είναι και η περίπτωση του Μεγάλου Ρέματος της Ραφήνας όπως αναδείχτηκε στην πολύ μαζική εκδήλωση που οργάνωσε η Κίνηση για την Προστασία & Ανάδειξη του Μ. Ρέματος Ραφήνας στις 25/1. Στην εκδήλωση υπογραμμίστηκε σε όλους του τόνους και με επισημονικά στοιχεία η ακαταλληλότητα των έργων που σχεδιάζονται στο Μεγάλο Ρέμα ως προς την αντιπλημμυρική προστασία και την προστασία του περιβάλλοντος.

Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο Δημήτρης Θεοδοσόπουλος, Αγρονόμος, Τοπογράφος Μηχανικός ΕΜΠ και Μελετητής ιστορικού δικτύου ρεμάτων Αττικής από το Σύλλογο ΡΟΗ, ο Δημήτρης Ζαρρής, Πολιτικός Μηχανικός – Υδρολόγος, ο Αντώνης Λαζαράκης, Βιολόγος, η Ροδούλα Κωνσταντινίδου, Γεωλόγος Μηχανικός από το Δίκτυο για τη διάσωση του ρέματος Πικροδάφνης και η Εμμανουέλα Τερζοπούλου, Χημικός από την Κίνηση για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας.

Όπως τόνισαν οι ομιλητές στην εκδήλωση οι σχεδιασμοί για την κάλυψη (εγκιβωτισμό) του ρέματος δεν εξασφαλίζουν ούτε την αντιπλημμυρική προστασία των κατοίκων ούτε την προστασία του οικοσυστήματος του Μ. Ρέματος. “Έχουμε χρέος να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος

ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ ΡΑΦΗΝΑΣ Μαζική εκδήλωση

25/1, Εκδήλωση για την προστασία του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας

και όχι να τα μεταφέρουμε στις επόμενες γενιές. Έχουμε την ικανότητα και τα εργαλεία. Χρειάζεται οριοθέτηση στις γραμμές πλημμύρας, ειδικές χρήσεις γης στις παραρμάτιες περιοχές. Να ενεργοποιηθεί η τράπεζα γης για απομάκρυνση και αποζημίωση όσων κατοικιών βρίσκονται εντός της πλημμυρικής ζώνης και κινδυνεύουν”, ανέφερε ο Δ. Θεοδοσόπουλος. “Όσο σκληρότερη η διευθέτηση τόσο μειώνεται η διείσδυση των υδάτων και αυξάνεται η ταχύτητά τους”, εξήγησε αντικρούοντας τις μελέτες περί κάλυψης και εγκιβωτισμού του ρέματος ο Δ. Ζαρρής.

Οικοσύστημα

“Το ίδιο το ποτάμι, που είναι γνωστό στην Παλαιοντολογία λόγω της ανεύρεσης των πρώτων ευρημάτων της Πικερμικής Πανίδας, καθώς και το ζωντανό οικοσύτημά του που περιλαμβάνει 100 είδη πουλιών απειλούνται σήμερα από ολική εξαφάνιση με τα έργα που ανήγγειλε το υπουργείο Μεταφορών και Υποδομών. Η αποψίλωση που σχεδιάζουν και το μεγάλο κατασκευαστικό έργο από συρματοκιβώτια με πέτρες

όχι μόνο δεν προσφέρουν αντιπλημμυρική προστασία, αντίθετα θα ακυρώσουν την κατείσδυση των επιφανειακών νερών με αποτέλεσμα τις πλημμύρες”, τόνισε ο Α. Λαζαράκης.

Στο ίδιο μήκος κύματος η Ρ. Κωνσταντινίδου υπογράμμισε πως “τα συρματοκιβώτια δεν είναι οικολογική λύση και δεν δίνουν τη δυνατότητα στο οικοσύστημα να επανέλθει”, ενώ αναφέρθηκε και στις αρνητικές συνέπειες του εγκιβωτισμού στον άνθρωπο, στο κλίμα, στη ρύπανση, στον υπόγειο υδροφόρο.

Για την απαραίτητη αντίληψη διαχείρισης των ρεμάτων, τα δαπανηρά (104 εκατ. Ευρώ κοστίζει μόνο η 1η φάση) και καταστρεπτικά για το περιβάλλον έργα και αντιτάσσοντας σχεδιασμούς και παρεμβάσεις σύγχρονης ολιστικής φιλοπεριβαλλοντικής λογικής, μίλησε η Ε. Τερζοπούλου καλώντας τον κόσμο να δώσει το παρόν στο Περιφερειακό Συμβούλιο, όπου το επόμενο διάστημα θα κριθεί η σχετική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που συνοδεύει τα σχεδιαζόμενα έργα του υπουργείου.

Κυριάκος Μπάνος

ΠΟΔΟΝΙΦΤΗΣ

Στις 21 Οκτώβρη 1994, το ρέμα του Ποδονίφτη υπερχειλίσε. Στο πέραςμά του, παρέσυρε στο θάνατο 17 ανθρώπους, ενώ ανυπολόγιστες ήταν οι υλικές ζημιές. Το ίδιο είχε συμβεί το Νοέμβρη του 1961 με 40 νεκρούς. Ο ποταμός Ποδονίφτης είναι ο μεγαλύτερος παραπόταμος του Κηφισού. Το δέλτα της συμβολής του Κηφισού και του Ποδονίφτη καταλαμβάνει ο δήμος Νέας Φιλαδέλφειας και Νέας Χαλκηδόνας. Από εδώ διέρχονται οι απορροές προς το λεκανοπέδιο μεγάλου μέρους του ορεινού όγκου της Πάρνηθας, όλης της Πεντέλης και μικρού τμήματος του Υμηττού, αφού διαβούν το μισό σχεδόν έντονα αστικοποιημένο λεκανοπέδιο (ακτίνα 10 περίπου χιλιόμετρα).

Σήμερα διασώζονται 800μ φυσικής κοίτης λίγες εκατοντάδες μέτρα από την Εθνική Οδό και τη γραμμή του ΗΣΑΠ στην οποία ακμάζει μια μικρή όαση με φυτά και ζώα. Η περιοχή έχει χαρακτηριστεί ιδιαίτερου περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος ενώ η παραποτάμια ζώνη πρασίνου συνεχίζεται για άλλα 800μ έως τα νότια όρια του Άλσους της Νέας Φιλαδέλφειας. Συνολικά διασώζονται 520 στρέμματα πρασίνου κατά μήκος 3 χιλιομέτρων με σημαντική επιρροή στο μικροκλίμα και την ποιότητα του περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής.

Αυτούς τους ελεύθερους χώρους έρχεται να “διευθετήσει” η νέα Μελέτη για τον Ποδονίφτη που ψηφίστηκε από την περιφέρεια Αττικής. Αυτό που αποκαλούν “διευθέτηση” είναι η μετατροπή του ποταμού σε ανοιχτό αγωγό ομβρίων, μικρότερης διατομής από τη φυσική κοίτη, ακυρώνοντας επιπλέον την αντιπλημμυρική προστασία που προσφέρει η φυσική ροή του ποταμού.

Το όλο ζήτημα ήρθε στο ΔΣ της Αθήνας μετά από παρέμβαση του Πέτρου Κωνσταντίνου, δημοτικού συμβούλου με την Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας, αναγκάζοντας την δημοτική αρχή Καμίνη να πάρει πίσω την απόφασή της για έγκριση της μελέτης. “Στην πραγματικότητα αυτό που θέλουμε είναι να κλείσουν το τελευταίο ανοιχτό κομμάτι του ρέματος” τόνισε ο Π. Κωνσταντίνου εξηγώντας πως υπάρχει η ταξική σκοπιά και σε αυτό το ζήτημα. “Πρόκειται για ένα χώρο με πράσινο που μπορεί στις πλούσιες περιοχές όπως αυτή της Φιλοθέης να αναδεικνύεται η περιβαλλοντική του σημασία και χρησιμοποιείται σαν χώρος αναψυχής αλλά στις φτωχογειτονίες της Αθήνας και της Ν. Φιλαδέλφειας θεωρούν ότι πρέπει να μπαζωθεί”.

Όχι στην υφαρπαγή του Ελληνικού

“Τη μάχη για να μετατραπεί το Ελληνικό σε μητροπολιτικό πάρκο, ανοιχτό σε όλες και όλους τους πολίτες του ευρύτερου πολεοδομικού συγκροτήματος, δεν πρόκειται να την εγκαταλείψουμε”, τόνισε ο Αλέξης Τσίπρας το Φεβρουάριο του 2014 σε εκδήλωση του κόμματός του με θέμα “Το Ελληνικό δεν πωλείται”.

Τέσσερα σχεδόν χρόνια μετά η κωλοτούμπα έχει φτάσει σε τέτοιο βαθμό που ο ίδιος ο Τσίπρας φτάνει στις 22/12/17 να πανηγυρίζει επειδή “το Προεδρικό Διάταγμα για το Ελληνικό υπεγράφη από τους αρμόδιους υπουργούς και οδηγείται στο ΣτΕ όπως ακριβώς προέβλεπε το αρχικό μας πλάνο. Σήμερα κερδίσαμε ένα πρώτο μεγάλο στοίχημα ταχύτητας και αποτελεσματικότητας”. Λίγο αργότερα σε άλλη δήλωσή του σχετικά με το Ελληνικό τόνισε πως “ξεπεράσαμε δύσκολα εμπόδια και προχωράμε. Μέχρι το καλοκαίρι θα ξεκινήσουν τα έργα και έως το τέλος του 2018 θα βρίσκονται σε πλήρη ανάπτυξη. Μια εμβληματική επένδυση ξεκινάει και δε θα μείνει μόνη”.

Όμως ήδη εκατοντάδες αγωνιστών κινούνται ενάντια σε αυτήν την απόφαση. Μέσα στον Ιανουάριο του 2018 και αμέσως μετά την υπογραφή του ΠΔ, η Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Ελληνικού προετοίμασε εκτενή φάκελο αντίκρουσης όλων των ασύμβατων με το σύνταγμα και τους νόμους θεμάτων. Ο φάκελος παρουσιάστηκε σε μια μεγάλη εκδήλωση με εκατοντάδες παρευρισκόμενους στις 19 Ιανουαρίου στον Σύλλογο Αρχαιολόγων.

“Το Ελληνικό βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση του. Τίποτε δεν έχει κριθεί οριστικά. Ετοιμάζουμε την παρέμβασή μας στο ΣτΕ και συντονίζουμε τις συντονισμένες δράσεις μας. Ο αγώνας κατά της υφαρπαγής του Ελληνικού θα δοθεί μέχρι τέλους με τη μαζική συμμετοχή όλων των ενεργών πολιτών”, τόνισε μιλώντας στην εκδήλωση η Ελένη Πορτάλιου αρχιτέκτονας και καθηγήτρια στο ΕΜΠ, η οποία ήταν ομιλήτρια στην εκδήλωση.

Ακολούθως στις 25 Ιανουαρίου κατατέθηκε στο ΣτΕ υπόμνημα της Κοινής Επιτροπής Πολιτών για την σωτηρία του Ελληνικού που υπογράφουν 522 θεσμικοί φορείς και πολίτες, ανάμε-

σά τους αρχαιολόγοι, αρχιτέκτονες, αιρετοί της αυτοδιοίκησης, βουλευτές, ευρωβουλευτές, επιστήμονες του περιβάλλοντος και εκπροσώποι των κινημάτων για την πόλη και το περιβάλλον στην Αττική και ευρύτερα τη χώρα.

Πέντε χρόνια από την πρώτη δημοσίευση της προκήρυξης για την ιδιωτικοποίηση του πρώην αεροδρομίου και της παρακείμενης παραλίας, το Ελληνικό χαρίζεται στη Lamda του Λάτση με μόλις 915 εκατομμύρια. Πρόκειται για τιμή “σκάνδαλο”, όπως έλεγε και ο Τσίπρας στο παρελθόν, αφού όταν ανακοινώθηκε προκάλεσε ακόμα και εισαγγελική επέμβαση με το νόμο “περί διαφθοράς”, με την εισαγγελία να διατείνεται πως η εκτίμηση για την περιοχή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 2.5 δις. Δεν πρέπει να το επιτρέψουμε. Το άπλωμα της αντίστασης με μαζικές κινητοποιήσεις μπορεί να βάλει τέλος στα σχέδια παράδοσης του Ελληνικού στους κερδοσκόπους.

ΤΕΙ Κοινός αγώνας ενάντια στις συγχωνεύσεις

Παρά τις τεράστιες προσπάθειες Υπουργείου και πρυτανείας να σταματήσουν τον αγώνα ενάντια στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες βγήκαν και πάλι στους δρόμους την Τρίτη 6/2. Όταν οι καταλήψεις ΣΓΤΚΣ και ΣΕΥΠ κάλεσαν σε πανΤΕϊκή συνέλευση στις 23/1, η πρυτανεία τρομοκρατήθηκε. Εκβίαζε ότι χάθηκαν τα εξάμηνα, ότι οι σύλλογοι είναι υπεύθυνοι για την μη πληρωμή των καθηγητών, απείλησε με αναστολή λειτουργιών (λοκάουτ). Το σαμποτάζ απέτυχε και πάνω από 500 φοιτητές συμμετείχαν στην πανΤΕϊκή συνέλευση.

Την επόμενη, με μπλοκ αντικατάληψης ΠΑΣΠ-ΔΑΠ ανοίγει η ΣΕΥΠ, ενώ για 2 ψήφους χάνεται η συνέλευση της ΣΓΤΚΣ. Οι φοιτητές/τριες δεν το έβαλαν κάτω, μαζεύουν υπογραφές για τη συνέχεια και στις 31/1 καλούνται νέες συνελεύσεις. Η συνέλευση στη ΣΓΤΚΣ ήταν η μαζικότερη που έχει γίνει. Ψηφίσαμε εβδομαδιαία κατάληψη και έχουμε νέα γενική συνέλευση στις 7/2 στις 12μες. Τις ημέρες της κατάληψης οργανώσαμε σειρά εξορμήσεων με σκοπό να βάλουμε σε

6/2, Διαδήλωση ενάντια στο ΠΔΑ

κίνηση και τις άλλες σχολές και να βγουν συνελεύσεις. Συνέλευση έχει και η ΣΕΥΠ την Παρασκευή 9/2.

Το πρόγραμμα εξορμήσεων της κατάληψης αλλά και η μαζικότητα της προηγούμενης συνέλευσης της ΣΓΤΚΣ, έφεραν απτά αποτελέσματα στη διαδήλωση της 6/2. Συμμετείχε κόσμος από σχολές του ΤΕΙ που ακόμα δεν έχουν καταλήψεις καθώς και

φοιτητές και φοιτήτριες από τη σχολή μας που μέχρι τώρα δεν συμμετείχαν στις δράσεις. Οργανωμένα συμμετείχαν το μπλοκ της κατάληψης και η Πρωτοβουλία φοιτητών ενάντια στη συγχώνευση, ενώ ήρθαν και φοιτητές/τριες από το ΕΚΠΑ.

Ο Γαβρόγλου δήλωσε ότι μέχρι τις 19/2 θα έχει ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Έτσι, οργανώνουμε τη συνέχεια ώστε την επόμενη

εβδομάδα να βγουν συνελεύσεις και σε άλλα τμήματα και να γίνει μεγάλη φοιτητική διαδήλωση την ημέρα της ψήφισης. Επιπλέον, ο σύλλογος της ΣΓΤΚΣ πήρε απόφαση να συμμετέχει στη διεθνή ημέρα δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 17 Μάρτη. Στα πλαίσια αυτά θα οργανώσει εκδηλώσεις και δράσεις.

Ξανθή Γκεσούλη

ΦΕΠΑ Αντιφασιστική σύσκεψη

Στις εορτές ΦΕΠΑ καλούμε την Τρίτη 6/2 [σ.σ: την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο] σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ για να οργανώσουμε τη δράση μας μετά από φασιστική επίθεση που έγινε πριν δέκα μέρες σε φοιτήτρια, μέλος της ΚΝΕ. Με αφορμή αυτή την επίθεση αλλά και την προσπάθεια της ακροδεξιάς και των φασιστών να κερδίσουν κόσμο προς τα δεξιά, βάζουμε στόχο να οργανώσουμε δράσεις μέσα στις εορτές και να κατεβούμε μαζικά στις 17 Μάρτη σαν απάντηση.

Βγάλαμε αφισάκι και προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ φοιτητών για να οργανώσουμε τη σύσκεψη και κάναμε δύο μεγάλες εξορμήσεις δωμάτιο το δωμάτιο. Η συζήτηση απέδειξε ότι η νεολαία στις εορτές είναι αντιφασιστική και διψάει για ενημέρωση και πολιτική. Συζητήθηκε το Μακεδονικό με αφορμή το εθνικιστικό συλλαλητήριο της Κυριακής, συζητήθηκε η δίκη της Χρυσής Αυγής και ο ρόλος του αντιφασιστικού κινήματος στις γειτονιές. Με φοιτήτριες από τη Θράκη μιλήσαμε για την ισλαμοφοβία. Όλα κατέληξαν στη δύναμη που έχουμε να απομονώσουμε τους φασίστες. Πολλοί είπαν ότι θα έρθουν στη σύσκεψη για να συνεχίσουμε την κουβέντα και να βάλουμε ιδέες για δράση.

Αντέμ Χουσεϊνκό, οικότροφος ΦΕΠΑ

ΕΚΠΑ Στοπ στις διώξεις

Στις 13 Μαρτίου, η Αθηνά Αλεξανδρή, τ. Διοικ. Υπάλληλος ΕΚΠΑ και πρώην Εκπρόσωπος των Διοικητικών Υπαλλήλων στη Σύγκλητο, η Βανέσσα Πεντογάλου, Διοικ. Υπάλληλος ΕΚΠΑ, πρώην μέλος Δ.Σ. του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ και ο Παναγιώτης Σωτήρης, Διδάσκων (ΣΕΠ), πρώην μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΠΟΣΔΕΠ καλούνται να παρουσιαστούν στο Ζ Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών με την κατηγορία ότι πριν τρία χρόνια μαζί με άλλους «στέρησαν για λίγο χρόνο την ελευθερία κίνησης» του Θεόδωρου Φορτσάκη, τέως Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών και σήμερα βουλευτή της ΝΔ.

Όπως αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα οι τρεις διωκόμενοι σε κοινή τους δήλωση: «Η κατηγορία αναφέρεται στη «συνεδρίαση» της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών στις 30/10/2014. Στην ουσία δεν πρόκειται για συνεδρίαση, καθώς εκείνη την ημέρα είχε διοργανωθεί μεγάλη παράσταση διαμαρτυρίας των φοιτητικών συλλόγων και εργαζομένων του ΕΚΠΑ, ύστερα από μια σειρά κινητοποιήσεων που είχαν προηγηθεί, η οποία μάλιστα έγινε με την παρουσία πολλών καναλιών εντός της αίθουσας...

Την ημέρα εκείνη βρεθήκαμε στο χώρο της Συγκλήτου, η μία από εμάς ως νόμιμα εκλεγμένη εκπρόσωπος των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ, η άλλη ως ενεργή στο κίνημα των εργαζομένων του ιδρύματος και ο τρίτος ως μέλος της ΕΕ της ΠΟΣΔΕΠ. Βρεθήκαμε όχι ως υποκινητές των φοιτητών, αλλά ως ενεργά μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, όπως ήταν και παραμένει το χρέος μας...

Η υπόθεση αυτή δεν αφορά απλώς εμάς. Στο πρόσωπό μας γίνεται προσπάθεια να ποινικοποιηθεί ένα ολόκληρο κίνημα και να παρουσιαστεί ως παραβατική και αξιόποινή πράξη, η πάλη υπέρ του ελεύθερου και δημοκρατικού πανεπιστημίου, η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, η αλληλεγγύη στους φοιτητές και το κίνημά τους. Είναι τμήμα μιας συνολικής προσπάθειας αυταρχικοποίησης και πειθαρχίας που δεν πρέπει να μείνει χωρίς απάντηση...»

Τα Νέα κυκλοφόρησαν στις 31/1 με τον πηχυαίο τίτλο «Γκέτο ανομίας τα ελληνικά Πανεπιστήμια» στο πρωτοσέλιδο. Την ίδια μέρα ο Μητσοτάκης ανάρτησε βίντεο στο οποίο δηλώνει, έξω από την ΑΣΟΕΕ: «δεν είναι εικόνα πανεπιστημίου αυτή». Ανά τακτά χρονικά διαστήματα η Δεξιά και τα κυρίαρχα ΜΜΕ φροντίζουν να «θυμίζουν» πως τα πανεπιστήμια έχουν γίνει «άντρο ανομίας». Ο σκοπός διπλός: να αποκρύψουν τι είναι και που οφείλεται πραγματικά η διάλυση των πανεπιστημίων και να επιτεθούν στο άσυλο.

Η προηγούμενη παρόμοια εκστρατεία είχε γίνει τον περασμένο Ιούνιο, όταν ο Γαβρόγλου ετοίμαζε την «επιναφορά» του ασύλου με τον νόμο που τελικά ψηφίστηκε το καλοκαίρι. Ως προς το άσυλο ήταν μεσοβέζικος, αλλά αυτό δεν εμπόδιζε τα δημοσιεύματα και τις συλλογές υπογραφών να σκιαγραφήσουν μια ζοφερή εικόνα εγκληματικότητας για την οποία ευθυνόταν το άσυλο.

Η υποχρηματοδότηση είναι η βασική αιτία που ο χώρος του πανεπιστημίου αρχίζει να αποξενώνεται από την πόλη και να παρακαμάζει. Ένας ανοιχτός χώρος γεμάτος ζωή, με πολιτικές, καλλιτεχνικές, αθλητικές και άλλες δραστηριότητες και ζυμώσεις, δεν αφήνεται να γίνει «άντρο ανομίας». Σε

Τα πανεπιστήμια είναι “άντρα” υποχρηματοδότησης

ανακοίνωσή του, το ΕΚΠΑ δηλώνει: «η ετήσια δαπάνη στη ΔΕΗ και τα δημοτικά τέλη για όλο το Πανεπιστήμιο είναι της τάξης των 5.000.000 ευρώ, με συνολική κρατική επιχορήγηση για τις λειτουργικές ανάγκες του ΕΚΠΑ μόλις 9.500.000 ευρώ (η οποία δεν επαρκεί ούτε για την κάλυψη των λογαριασμών της ΔΕΗ, της φύλαξης και της καθαριότητας)».

Ελλείψεις

Με άλλα λόγια δεν υπάρχουν εργαζόμενοι ώστε να είναι ανοιχτές οι πύλες το απόγευμα, δεν υπάρχει φωτισμός, δεν υπάρχουν συνεργεία καθαριότητας για όλη την ημέρα (ή και καθόλου). Δεν υπάρχει δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν οι χώροι εκτός ωραρίου των μαθημάτων ή χωρίς κάποιος να πληρώνει γι' αυτούς. Ακόμη, οι επιθέσεις στη φοιτητική μέριμνα που είναι μέρος του ν. Γαβρόγλου, σε συνδυασμό με τις συνολικότερες περικοπές στις συγκοινωνίες απειλούν να μαραζώσουν ακόμη περισσότερο τις πανεπιστημιακές περιοχές. Οι μετακινήσεις, οι εορτές και τα εστιατόρια είναι υποδομές που ενθαρρύνουν τους φοιτητές να ζουν και να κινούν

ται κοντά στο πανεπιστήμιό τους.

Ο κορώνες περί εγκληματικότητας αφήνουν στο απυρόβλητο αυτή τη διάλυση. Αλλά τραβάνε τη συζήτηση ακόμα πιο δεξιά και καμουφλάρουν ως αντιπολίτευση την βαθιά συμπίεση με τις ιδιωτικοποιήσεις: για να υλοποιηθούν τα Πανεπιστήμια-επιχειρήσεις, χρειάζεται να πείσουν τους ιδιώτες-επενδυτές ότι είναι «ασφαλή». Όχι ασφαλή για τους φοιτητές/τις φοιτήτριες και τις δραστηριότητές τους, αλλά για την ομαλή εφαρμογή όσων θα συμφωνηθούν.

Ο νόμος Γαβρόγλου έστρωσε το δρόμο και για το νομοσχέδιο που πασχίζει να περάσει η κυβέρνηση φέτος, το νομοσχέδιο για το ΠΔΑ που εξαφανίζει εργαστήρια, τμήματα και σχολές. Εδώ και τέσσερις μήνες το φοιτητικό κίνημα και οι κοινές μάχες με τους εργάτες μπλοκάρουν το ΠΔΑ. Μαζί με το άσυλο θέλουν να συκοφαντήσουν και να τσακίσουν το κίνημα αυτό. Το φοιτητικό κίνημα προκαλεί φόβο στους επενδυτές -και σε κάθε τωρινό ή δυνητικό πολιτικό υποστηρικτή τους. Ακόμη και προκαταβολικά.

Α.Φ.

Πριν ένα αιώνα, τον Φλεβάρη του 1918, 8,5 εκατομμύρια Βρετανίδες γράφονταν για πρώτη φορά στους εκλογικούς καταλόγους. Ήταν μόλις το 40% των γυναικών στη χώρα. Ο «Νόμος για την λαϊκή εκπροσώπηση» που υιοθέτησε εκείνο το μήνα το βρετανικό κοινοβούλιο έδινε το δικαίωμα της ψήφου σε γυναίκες πάνω από 30 ετών, εάν αυτές ή ο σύζυγός τους είχαν κάποια περιουσία. Έπρεπε να περάσουν άλλα δέκα χρόνια για να επεκταθεί το δικαίωμα ψήφου σε όλες τις γυναίκες άνω των 21, εξισώνοντάς τες οριστικά με τους άντρες. Ωστόσο, ο Νόμος του 1918 ήταν μια μεγάλη κατάκτηση του πρώτου κύματος χειραφέτησης των γυναικών, με κέντρο το κίνημα που έμεινε στην ιστορία ως «σουφραζέτες».

Κεντρική οργάνωση του κινήματος ήταν η **Κοινωνική και Πολιτική Ένωση των Γυναικών (WSPU)**. Ιδρύθηκε το 1903 στο Μάντσεστερ και ηγετική της φυσιογνωμία ήταν η Έμελιν Πάνκχερστ. Απέναντί της τα επόμενα χρόνια θα έβρισκε σύσσωμο το βρετανικό κράτος. Ο ίδιος ο όρος «σουφραζέτες» («suffragettes»)-από την αγγλική λέξη suffrage που σημαίνει εκλογικό δικαίωμα-ήταν επινόηση της εφημερίδας Daily Mail το 1906 και είχε υποτιμητική χροιά. Μέχρι τότε οι οργανώσεις που πάλευαν για το δικαίωμα της ψήφου ήδη από τη δεκαετία του 1870 ονομάζονταν «suffragists». Με το νέο όρο, η εφημερίδα υπονοούσε κοροϊδευτικά, αναπαράγοντας όλα τα σεξιστικά κλισέ, τον «κοριτσιότικο», «επιπόλαιο», «συναισθηματικό» χαρακτήρα της WSPU και των γυναικών που συσπειρώνονταν στις γραμμές της. Οι τελευταίες αποδέχτηκαν με ενθουσιασμό τον χλευασμό, υιοθετώντας το όνομα.

Μαχητικότητα

Οι σουφραζέτες διακρίνονταν για τη μαχητικότητα και τις ριζοσπαστικές μεθόδους δράσης τους. Το σύνθημά τους ήταν «Πράξεις, όχι λόγια». Οι θεαματικές, βίαιες ενέργειές τους κέρδιζαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων καθώς ήταν πρωτόγνωρες σε σχέση με τις παραδοσιακές μέχρι τότε μεθόδους των «suffragists» που περιορίζονταν κύρια στην άσκηση πίεσης στους πολιτικούς και το κοινοβούλιο.

Ο τρόπος πάλης τους τις έφερνε σε σύγκρουση με ολόκληρο το συντηρητικό κατεστημένο. Οι συγκεντρώσεις και οι συναντήσεις τους δέχονταν επιθέσεις. Τη βία εναντίον τους νομιμοποιούσε η άγρια κρατική καταστολή. Οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις και επιθέσεις από τους μπάτσους στις διαδηλώσεις τους ήταν συχνές. Κοντά στις χίλιες σουφραζέτες βρέθηκαν μέχρι και την έναρξη του Α' ΠΠ το 1914 στη φυλακή για τις δράσεις τους. Μία από αυτές, η

Ποιές ήταν οι «σουφραζέτες»;

Μέρι Λέι, σκαρφάλωσε σε μια τάρτα και πέταξε πέτρες στον πρωθυπουργό Χ. Χ. Άσκουιθ σε επίσκεψή του στο Μπέρμιγχαμ. Ήταν η πρώτη που, όταν ξεκίνησε απεργία πείνας, δέχτηκε αναγκαστική σίτιση. Ήταν μια πρακτική που γενικεύτηκε τα επόμενα χρόνια και για πάρα πολλές σουφραζέτες σήμανε ανεπανόρθωτα προβλήματα υγείας. Παρόλα αυτά, κάποιες την υπέμειναν, όπως και τις φυλακίσεις, εκατοντάδες φορές. Η ίδια η Πάνκχερστ είχε φυλακιστεί και αφεθεί ελεύθερη έντεκα φορές.

Το 1913, η **Έμιλι Ντέιβισον** έγινε η πρώτη «μάρτυρας» του κινήματος. Πέθανε κάτω από τις οπλές του αλόγου που έτρεχε για τον βασιλιά Γεώργιο Ε' σε κούρσα στις Ιπποδρομίες του Έπσομ στην προσπάθειά της να πετάξει πάνω του ένα πανό. Οι συντρόφισσές της που συνελήφθησαν και έκαναν απεργία πείνας δέχτηκαν επίσης αναγκαστική σίτιση.

Ο αγώνας για την ψήφο συγκινούσε και κέρδιζε γυναίκες από όλες τις κοινωνικές τάξεις. Αλλά η επίσημη

ηγεσία της WSPU και του κινήματος ήταν σχεδόν αποκλειστικά από τη μεσαία και αστική τάξη. Οι ταξικές αντιθέσεις δεν άργησαν να οδηγήσουν σε διαφωνίες και διασπάσεις για τα αιτήματα, τις μορφές πάλης και τελικά τον πολιτικό προσανατολισμό του κινήματος.

Οι πιο συντηρητικές φωνές μιλούσαν για ψήφο στις γυναίκες με τους ίδιους όρους με τους άντρες. Όμως, την περίοδο εκείνη, για να ψηφίσει ένας άντρας έπρεπε να έχει περιουσία ή να πληρώνει 10 λίρες σε νοίκι, να είναι απόφοιτος πανεπιστημίου και να ζει στο ίδιο μέρος για δώδεκα μήνες. Με άλλα λόγια, το 40% περίπου των αντρών, της εργατικής τάξης προφανώς, εξαιρούνταν επίσης από το δικαίωμα της ψήφου. Με αυτούς τους όρους, μόνο ένα 5% των γυναικών θα μπορούσε να κερδίσει τη ψήφο κι αυτό αποκλειστικά από τις ανώτερες τάξεις. Οι γυναίκες της εργατικής τάξης θα έμεναν εκτός.

Η αντιπαράθεση πάνω στο αίτημα συνδυαζόταν με τις διαφωνίες πάνω στις μεθόδους πάλης. Ο αγώνας για

την ψήφο είχε ριζοσπαστικοποιήσει μεγάλα στρώματα από γυναίκες της μικροαστικής και αστικής τάξης που έφταναν στις πιο ακραίες ενέργειες, όμως για τις γυναίκες της εργατικής τάξης, το δικαίωμα στην ψήφο ήταν συνδεδεμένο με την πάλη ενάντια στα αφεντικά, με τον αγώνα για καλύτερες συνθήκες δουλειάς. Αυτή η διάσταση, της επιλογής ανάμεσα στις βίαιες αλλά απομονωμένες ενέργειες και τη μαζική δράση, ενισχύθηκε από την είσοδο του εργατικού κινήματος στο προσκήνιο.

Μεταξύ του 1900 και του 1912, οι μισθοί έπεσαν 10%. Αλλά το ίδιο διάστημα τα μέλη των συνδικάτων τριπλασιάστηκαν. Μια σειρά μαζικών και συχνά ανεπίσημων απεργιών ξέσπασαν από το 1911 έως το 1914, περίοδο που έμεινε γνωστή ως η Μεγάλη Αναταραχή. Δέκα εκατομμύρια εργάσιμες μέρες χάθηκαν μόνο το 1911, ενώ μεγάλοι εργατικοί χώροι βγήκαν σε απεργίες για αυξήσεις και καλύτερες συνθήκες εργασίας τα επόμενα χρόνια.

Η ηγεσία της WSPU αρνήθηκε να υποστηρίξει τις απεργίες. Η Έμελιν Πάνκχερστ πίστευε ότι το αίτημα της ψήφου ήταν άσχετο με τις απεργιακές συγκεντρώσεις και περιφρουρήσεις. Αντίθετα, σουφραζέτες που προέρχονταν από την εργατική τάξη έριξαν περισσότερο βάρος στις απεργίες μιλώντας σε συγκεντρώσεις και δηλώνοντάς τη συμπάρασά τους στους απεργούς.

Η **Έμα Λόνιτ Σπρόσον**, που έμεινε στην ιστορία σαν η «Κόκκινη Έμα», ήταν εργάτρια από 11 χρονών στο Γούλβερχάμπτον. Την συνέλαβαν δυο φορές μέσα στην ίδια μέρα σε μεγάλη διαδήλωση γυναικών έξω από το Κοινοβούλιο στο Λονδίνο. Το 1921 έγινε η πρώτη γυναίκα δημοτική σύμβουλος. Η **Σελίνα Κούπερ** ήταν και αυτή εργάτρια από τα 11 της σε λαναριστήριο. Οργάνωσε απεργία για καλύτερες συνθήκες δουλειάς όπου ανάμεσα στα αιτήματα ήταν να μπουν πόρτες στις τουαλέτες που χρησιμοποιούσαν οι εργάτριες. Πάλεψε με τις σουφραζέτες και καταδιώχθηκε με βίαιο τρόπο.

Αν η Μεγάλη Αναταραχή είχε αντίκτυπο μέσα στο γυναικείο κίνημα, το ξέσπασμα του Α' ΠΠ το 1914 το διέσπασε. Με απόφαση της Έμελιν Πάνκχερστ, η WSPU ανέστειλε τη δράση της και στρατεύτηκε πίσω από τα πολεμικά συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Την ίδια χρονιά, το όνομα του περιοδικού της οργάνωσης άλλαξε από «Suffragette» σε «Britannia». Αντίθετα, άλλα κομμάτια αγωνιστριών αντιτάχθηκαν στον πόλεμο και τραβήχτηκαν ακόμη πιο αριστερά. Αυτό εκφράστηκε μέσα στην ίδια την οικογένεια Πάνκχερστ. Η Έμελιν κατέληξε στο κόμμα των Τόριδων και μαζί με τις κόρες της Κρίσταμπελ και Αντέλα υιοθέτησε τις πιο συντηρητικές απόψεις. Αντίθετα, η άλλη κόρη, η **Σύλβια Πάνκ-**

χερστ μετέτρεψε το παράρτημα της Ένωσης στις εργατογειτονιές του ανατολικού Λονδίνου σε σοσιαλιστική οργάνωση.

Πόλεμος

Ο πόλεμος είχε τεράστιο αντίκτυπο στη ζωή των γυναικών. Ελλείψει εργατικών χεριών λόγω της επιστράτευσης, εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες εγκατέλειψαν τις δουλειές του σπιτιού και μπήκαν στα εργοστάσια κερδίζοντας ως εργάτριες ανεξαρτησία και αναγνώριση. Μεταξύ του 1914 και του 1918, ο αριθμός των εργατριών αυξήθηκε σε 1.345.000 και μάλιστα σε θέσεις κλειδιά, όπως η πολεμική βιομηχανία. Η κυρίαρχη προπαγάνδα υποστήριξε -και συνεχίζει μέχρι σήμερα- ότι ο νόμος για το δικαίωμα ψήφου των γυναικών ήταν περισσότερο μια ανταμοιβή για το ρόλο τους κατά τη διάρκεια του Πολέμου και τη στήριξη από μεριάς τους της πολεμικής προσπάθειας - και λιγότερο ως αποτέλεσμα της δράσης των σουφραζέτων και του εργατικού κινήματος. Η πραγματικότητα βέβαια είναι διαφορετική.

Παρότι είχε διακοπεί από τον πόλεμο, η Μεγάλη Αναταραχή είχε ήδη ανησυχήσει την άρχουσα τάξη. Η Εξέγερση του Πάσχα το 1916 στην Ιρλανδία, σε μία από τις πιο παλιές αποικίες της Βρετανίας, ήταν ακόμα ένα καμπανάκι. Το ίδιο μια σειρά ανταρσιών στις ένοπλες δυνάμεις στο δεύτερο μισό του Πολέμου. Το ξέσπασμα της Ρωσικής Επανάστασης την τρομοκράτησε. Η επανάσταση είχε τεράστιο αντίκτυπο στη Βρετανία όπως και σε όλο τον κόσμο, όχι μόνο πάνω στους ακτιβιστές και τις ακτιβίστριες για το δικαίωμα στην ψήφο που είδαν τις γυναίκες της Ρωσίας να αποκτούν αυτομάτως το εκλογικό δικαίωμα, αλλά σε όλη την εργατική τάξη για τις συγκλονιστικές κοινωνικές αλλαγές που σήμανε. Σε μία από τις εκδηλώσεις εορτασμού της επανάστασης που οργάνωσε η Σύλβια Πάνκχερστ συμμετείχαν 7.000 άνθρωποι.

Αυτές οι εξελίξεις ανάγκασαν το βρετανικό κοινοβούλιο να παραχωρήσει το δικαίωμα της ψήφου στις γυναίκες το 1918, έστω και περιορισμένα. Και άνοιξαν το δρόμο για να το κερδίσουν όλες δέκα χρόνια μετά. Το κουράγιο και η αποφασιστικότητα που έδειξαν οι σουφραζέτες σε συνδυασμό με τις μάχες του εργατικού κινήματος ήταν καθοριστικά στοιχεία σε αυτή την πορεία. Αξίζει να ξαναθυμηθούμε την ιστορία τους σήμερα, που μπορεί να έχουμε την ψήφο, αλλά έχουμε τόσα ζητήματα να παλέψουμε ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση.

* Το κείμενο αυτό στηρίχτηκε σε άρθρο της εφημερίδας «Σοσιαλιστής Εργάτης» του Λονδίνου.

ΟΥΡΣΟΥΛΑ ΛΕ ΓΚΕΝ (1928-2018) Η (επιστημονική) φαντασία στην εξουσία

Όταν το 1968 εκδόθηκε για πρώτη φορά ο Μάγος του Αρχιελάγους, το πρώτο από τα 6 βιβλία που αποτέλεσαν το Έπος της Γαιοθάλασσας, ούτε η ίδια η Ούρσουλα Λε Γκεν, η αμερικανίδα συγγραφέας που πέθανε στις 22 Γενάρη σε ηλικία 88 ετών, δεν μπορούσε να φανταστεί τον τεράστιο αντίκτυπο που θα είχε για ολόκληρο το είδος της Επιστημονικής Φαντασίας (ΕΦ).

Γεννημένη το 1928 στο Μπέρκλεϊ της Καλιφόρνια, η Ούρσουλα Κρέμπερ, (αργότερα έγινε γνωστή με το όνομα του Γάλλου συζύγου της Τσαρλς Λε Γκεν, ιστορικού στο Πανεπιστήμιο του Πόρτλαντ) από τα εφηβικά της ακόμα χρόνια ξεκίνησε να γράφει τις πρώτες της νουβέλες σε μια περίοδο που η ΕΦ κυριαρχούνταν ακόμα από την προπολεμική προσέγγιση ότι η ανώτερη τεχνολογία ήταν πάντα δείκτης μιας ανώτερης κουλτούρας. Η "παλιά" ΕΦ έβλεπε την τεχνολογική έκρηξη μόνο ως προς την δυνατότητα δημιουργίας καινούριων αγαθών και όχι για την αλλαγή των ίδιων των κοινωνικών σχέσεων στις οποίες πατάει.

Χρειάστηκε να έρθει η γενιά της δεκαετίας του '60 που ζώντας την μεταπολεμική τεχνολογική και επιστημονική έκρηξη και τις κοινωνικές εξελίξεις που αυτή προκάλεσε, έθεσε έναν διαφορετικό τρόπο κατανόησης των ανθρώπινων όντων που έβλεπε όχι μόνο την ανάπτυξη των επιστημών, αλλά και τις κοινωνικές αλλαγές που αυτή έφερνε μαζί της.

Η Λε Γκεν προχώρησε την κριτική τόσο για τις φυλετικές πολιτικές της χώρας της όσο και για τους ρόλους των φύλων, κάνοντας σκληρή κριτική στην ανδροκρατούμενη Επιστημονική Φαντασία φέρνοντας τη γυναίκα στο κέντρο της αφήγησής της, ανοίγοντας μέσα από αυτή ζητήματα σεξουαλικότητας και κοινωνικού φύλου.

Στο "Αριστερό χέρι του σκοταδιού" (1969), μια ιστορία για την επίσκεψη του απεσταλμένου ενός γαλαξιακού πολιτισμού σε έναν ανεξερεύνητο πλανήτη, αυτό που είναι κεντρικό δεν είναι η εξερεύνηση του διαστήματος, αλλά η ιδιαίτερη βιολογία των κατοίκων και του πολιτισμού που έχουν αναπτύξει, αναζητώντας το κοινωνικό φύλο και σε σύγκρουση με τους ρόλους των φύλων όπως τους γνωρίζουμε.

Εξερεύνηση

Στον "Αναρχικό των δύο κόσμων" (1974) η Ούρσουλα Λε Γκεν μπαίνει ακόμα περισσότερο στην εξερεύνηση της νέας κοινωνίας που ξεπηδάει από τις τεχνολογικές εξελίξεις. Σε δύο κατοικημένους κόσμους που περιστρέφονται γύρω από το ίδιο αστέρι, υπάρχουν διαφορετικά πολιτικά συστήματα. Στον πλούσιο σε πόρους πλανήτη Ουράς υπάρχουν δύο αντίθετες πολιτείες, που αντικατοπτρίζουν κάτι από την πραγματικότητα του Ψυχρού Πολέμου (περίοδο της συγγραφής του βιβλίου). Ο φτωχότερος πλανήτης των Απαργες είναι αυτός που οι κάτοικοι ασκούν τον αναρχισμό.

Παρεμφερής είναι και η διήγηση της Λε Γκεν στο βιβλίο της "Η λέξη για τον κόσμο είναι δάσος" (1976). Πρόκειται για μια επίθεση στην αποικιοκρατία που γράφτηκε κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ. Η Λε Γκεν είχε ήδη δείξει την αντίθεσή της στον πόλεμο ως μια από τους υπογράφοντες της αντιπολεμικής δήλωσης του 1968 στο περιοδικό Galaxy.

Αυτή είναι και η ουσία της γραφής της Λε Γκεν. Οι ιστορίες της εγείρουν τη δυνατότητα απελευθέρωσης. Η φαντασία δεν είναι κάτι που πρέπει να ντρέπεται κανείς αλλά αντιθέτως ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Όπως τα μυθιστορήματα της Γαιοθάλασσας είναι ασυνήθιστα καθώς οι περισσότεροι από τους ανθρώπους της είναι μαύροι ή στον "Αναρχικό των δύο κόσμων" όπου ο μεγάλος επαναστάτης Όντο είναι γυναίκα, έτσι και σε όλα της τα γραπτά (μυθιστορήματα, διηγήματα, ποίηση, δοκίμια, κλπ) η Λε Γκεν διερευνά νέους κόσμους ελπίδας που μας ζητά να τους κατοικήσουμε. Όχι με όρους μιας εύκολης εκπλήρωσης των επιθυμιών μας, ούτε χωρίς πειρασμούς και αντιφάσεις, αλλά δραματοποιώντας τις ανθρώπινες αδυναμίες μέσα στις ιστορικές τους προκλήσεις.

Στην ομιλία της στα Εθνικά Βραβεία Βιβλίου το 2014, αποδεχόμενη βραβείο για το σύνολο του έργου της είχε τονίσει: "Δύσκολες στιγμές έρχονται. Θα χρειαστούμε συγγραφείς που μπορούν να θυμούνται την ελευθερία - ποιητές, οραματιστές - ρεαλιστές μιας μεγαλύτερης πραγματικότητας.

Τα βιβλία δεν είναι μόνο εμπορεύματα. Το κίνητρο κέρδους συχνά έρχεται σε αντίθεση με τους στόχους της τέχνης. Ζούμε στον καπιταλισμό, η δύναμή του φαίνεται αναπόφευκτη - αλλά έτσι ήταν και το θεϊκό δικαίωμα των βασιλιάδων. Οποιαδήποτε ανθρώπινη εξουσία μπορεί να βρει αντίσταση και να αλλάξει από τα ίδια τα ανθρώπινα όντα. Η αντίσταση και η αλλαγή αρχίζουν συχνά στην τέχνη. Πολύ συχνά στην τέχνη μας, την τέχνη των λέξεων".

K.M.

KΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η οργή για την εκλογή του Τραμπ στην Αμερικανική κοινωνία δεν άφησε έξω ούτε τη μεγαλύτερη βιομηχανία θεάματος, το Χόλιγουντ. Η τελευταία ταινία του Στίβεν Σπύλμπεργκ «φωτογραφίζει» καυστικά τα έργα και ημέρες του Τραμπ χρησιμοποιώντας ένα ιστορικό ανάλογο: Την έκθεση του Πενταγώνου για τον πόλεμο του Βιετνάμ το 1971, που αποκάλυπτε τον κυνικό τυχοδιωκτισμό όλων των Αμερικανικών κυβερνήσεων σε έναν πόλεμο που ήξεραν ότι είχαν από χέρι χαμένο αλλά συνέχιζαν για να διασώσουν το γόητρο των ΗΠΑ. Η έκθεση βγήκε τελικά στον αέρα μέσω της «Washington Post» και αποτέλεσε μεγάλο χαστούκι για τον Νίξον και προπομπό του σκανδάλου Γουότεργκαϊτ που σήμανε την οριστική του πτώση.

Η ταινία είναι ένα καλογυρισμένο πολιτικό θρίλερ που υμνεί την

“Απαγορευμένα μυστικά”

ελευθερία του Τύπου να ενημερώνει τους πολίτες ακόμη και κόντρα στις πολιτικές επεμβάσεις των «από πάνω». Παρακολουθεί από κοντά την εκδότρια της «Post» Κέι Γκρέιαμ και τον διευθυντή της Μπεν Μπράντλι, ο οποίος συμπυκνώνει τη θέση του στη φράση: «Ο μόνος τρόπος να διασφαλίσεις το δικαίωμα στην ελευθερία του Τύπου είναι δημοσιεύοντας».

Ωστόσο η εφημερίδα ετοιμάζεται να εισαχθεί στο χρηματιστήριο για να εξασφαλίσει ρευστό και οι πιέσεις των τραπεζιτών να μην φτάσει σε «ακρότητες» λειτουργούν πάνω στην ιδιοκτήτρια, όπως λειτουργούν και όλες οι διασυνδέσεις με το πολιτικό κατεστημένο. Η ρήξη έρχεται μετά από ταλαντεύσεις και ο αντίκτυπος ταρακουνάει το σύμπαν, στοιχείο που απεικονίζεται πολύ ωραία με τον θόρυβο

που προκαλούν οι γραφομηχανές που έχουν πάρει φωτιά...

Το πιο σημαντικό ίσως είναι το μήνυμα ότι δεν είναι τα πάντα προκαθορισμένα και τετελεσμένα, ακόμα αν έχεις μπροστά σου τους πιο ισχυρούς του πλανήτη, την κυβέρνηση των ΗΠΑ και τη CIA. Ένα τυχαίο περιστατικό, όπως η διαδρομή μιας επτασφράγιστης έκθεσης, τσάκισε την κυβέρνηση της Νο 1 χώρας, επιβεβαιώνοντας τους αντιπολεμικούς διαδηλωτές που δεν παρέλειψε να δείξει η ταινία, θυμίζοντας τις διεργασίες που είχαν πυροδοτηθεί μέσα στην κοινωνία.

Οι παραλληλισμοί με την εποχή Τραμπ είναι επίκαιροι και παρακολουθώντας το «The Post» εμπνέεται η διάθεση ότι ο εχθρός δεν είναι παντοδύναμος.

“Οι τρεις πινακίδες έξω από το Έμπινγκ”

Με την ίδια ουσιαστικά πραγματικότητα της Αμερικής σήμερα καταπιάνεται η ταινία του Μάρτιν Μακτόνα, μόνο που εδώ δεν έχουμε εκλεπτυσμένους, πολιτικά ορθούς δημοσιογράφους, αλλά μια οργισμένη μάνα που εξεγείρεται στο επαρχιακό Μιζούρι.

Η Μίλντρεντ Χέις, έχασε την έφηβη κόρη της που έπεσε θύμα βιασμού και δολοφονίας. Επτά μήνες αργότερα, και με την αστυνομία να μην έχει βρει το παραμικρό, η φτωχή πωλήτρια μισθώνει τρεις γιγαντιαίες πινακίδες στην είσοδο της πόλης που θέτουν τα ερωτήματα στην αστυνομία και καταπρόσωπο στον τοπικό διευθυντή της. Η μικρή πόλη αιφνίδια αναστατώνεται. Η Μίλντρεντ όμως δεν τους αφήνει κανένα περιθώριο.

Η αστυνομία βρίσκεται στο στόχαστρό της γιατί είναι ο εκπρόσωπος της εξουσίας που δεν έκανε τίποτα για το παιδί της. Την ακούμε να φωνάζει για τον αστυνομικό διευθυντή και τον αρχιρατσιστή βοηθό του: «Είναι πολύ απασχολημένοι να βασανίζουν νέγρους! Αν ξεφορτωθείς κάθε μπάτσο με ρατσιστικές κλίσεις, θα σου μείνουν μόνο τρεις, κι όλοι τους θα μισούν τους ομοφυλόφιλους». Αυτός είναι ο κόσμος των με-

σοδικών αμερικανικών επαρχιών, δεν υπάρχει εκεί καμιά αθωότητα, αλλά φτώχεια, μοναξιά, ρατσισμός και σεξισμός, που συχνά τροφοδοτούνται από την προσπάθεια του καθενός να επιβιώσει στην μίζερη καθημερινότητα και την εγκατάλειψη.

Υπάρχει όμως και αλληλεγγύη και ελπίδα που οδηγεί σε ένα γλυκόπικρο και μάλλον αισιόδοξο μήνυμα: Δεν είναι οι άνθρωποι από μόνοι τους ρατσιστές και μισαλλόδοξοι. Είναι η απώλεια του αμερικανικού ονείρου, η απογοήτευση και η εξατομικοποίηση που τους οδηγεί στις χειρότερες πράξεις, οι οποίες τελικά στρέφονται και κατά του εαυτού τους. Έτσι τα στερεότυπα ανατρέπονται, οι ήρωες μεταστρέφονται και γεννιούνται απροσδόκητες συμμαχίες με σαρκασμό και χιούμορ. Η άφιξη ενός μαύρου αστυνομικού διευθυντή δεν αποκαθιστά κανένα κύρος για την αστυνομία. Ίσα-ίσα, το βίαιο ξέσπασμα ανοίγει το δρόμο στους ήρωες για μια επανεκτίμηση και για την διεκδίκηση μιας άλλης Αμερικής, που δεν θα καταπίνει τα παιδιά της, όπως συμβαίνει σήμερα.

Δήμητρα Κυρίλλου

Κινέζικες σφήνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Είναι απίθανο να γραφτεί κάποια όπερα για την επίσκεψη της Τερέζα Μέι στην Κίνα, όπως αυτή που έγραψε ο Τζον Άνταμς για το ιστορικό ταξίδι του Νίξον στο Πεκίνο το 1972. Η παρουσία της Μέι στην Κίνα επισκιαστική εντελώς από τα νέα για τις διαιρέσεις στο εσωτερικό των Τόρις σχετικά με το Μπρέξιτ.

Όμως, η επίσκεψη είναι μια ενδιαφέρουσα ένδειξη για τις αλλαγές που εξελίσσονται στις σχέσεις μεταξύ Κίνας και Δυτικών δυνάμεων. Ο στόχος του Νίξον ήταν να εδραιώσει μια σιωπηρή συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας ενάντια στη Σοβιετική Ένωση. Τώρα, ωστόσο, και οι ΗΠΑ και η ΕΕ βλέπουν την Κίνα όλο και περισσότερο ως γεωπολιτική απειλή. Αποκαλώντας την Κίνα “στρατηγικό ανταγωνιστή” τον περασμένο Δεκέμβριο, ο Ντόναλντ Τραμπ είπε απλώς ανοιχτά αυτό που οι περισσότεροι διαμορφωτές της αμερικάνικης πολιτικής σκέφτονται εδώ και καιρό.

Παρά την παραδοσιακή υποταγή του Λονδίνου στην Ουάσινγκτον, ο προκάτοχος της Μέι, Ντέιβιντ Κάμερον, και ο υπουργός του των Οικονομικών, Τζορτζ Όσμπορν, προσπάθησαν να οικοδομήσουν μια στενή οικονομική συνεργασία με την Κίνα. Προώθησαν την ιδέα περί μιας νέας “χρυσής εποχής” στις αγγλοκινεζι-

Γράφει ο
Αλεξ Καλλίνικος

κές σχέσεις.

Το 2015 ο Όσμπορν έφτασε να αγνοήσει τις ΗΠΑ και να βάλει τη Βρετανία στην Ασιατική Τράπεζα Υποδομών και Επενδύσεων, την οποία πρότεινε το Πεκίνο ως εναλλακτική απέναντι στους αμερικανοκρατούμενους οργανισμούς όπως η Παγκόσμια Τράπεζα. Η κυβέρνηση του Μπαράκ Ομπάμα διαμαρτυρήθηκε ότι στο Λονδίνο επικρατεί “μία τάση προς διαρκή προσαρμογή απέναντι στην Κίνα”.

Όμως, η “χρυσή εποχή” δεν έγινε ποτέ πραγματικότητα. Μεγάλο μέρος από τις υποσχέσεις περί κινέζικων επενδύσεων στη Βρετανία που ακούγονταν επί Κάμερον έμειναν υποσχέσεις. Η Βρετανία έχει ένα έλ-

λειμμα 29 δισεκατομμύρια ευρώ στο ισοζύγιο πληρωμών της με την Κίνα, το οποίο αντιστοιχεί σε μόλις 3,1% των κινέζικων εξαγωγών.

Οι τωρινές υποσχέσεις της Μέι περί μιας “παγκόσμιας Βρετανίας” μετά το Μπρέξιτ δίνουν την εντύπωση της προοπτικής για ακόμη στενότερους οικονομικούς δεσμούς με την Κίνα. Αλλά στην πραγματικότητα, από τότε που πήρε την εξουσία, η Κίνα φαίνεται να αδιαφορεί για τις συμφωνίες με τις κινέζικες εταιρείες που προωθούσε ο Όσμπορν (όπως για παράδειγμα στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας).

“Ο νέος δρόμος του μεταξίου”

Και στο Πεκίνο, αρνήθηκε να υπογράψει το μνημόνιο κατανόησης υπέρ της “Πρωτοβουλίας Ζώνη και Δρόμος” (ΠΖΔ) του Κινέζου προέδρου Σι Τζιν Πινγκ. Η πρωτοβουλία αυτή, γνωστή και ως “Ο νέος δρόμος του μεταξίου”, είναι μια σειρά τεράστιων έργων υποδομής για την ανάπτυξη νέων διαδρόμων για τις εισαγωγές και εξαγωγές της Κίνας.

Προς το παρόν, το κινέζικο εμπόριο είναι ιδιαίτερα εξαρτημένο από τα στενά της Μαλάκας, που συνδέουν τον Ειρηνικό με τον Ινδικό Ωκεανό. Σε περίπτωση σύγκρουσης ανάμεσα στην Ουάσινγκτον και το Πεκίνο, το αμερικανικό ναυτικό θα μπο-

ρούσε να τα κλείσει με ευκολία. Η ΠΖΔ περιλαμβάνει το σχεδιασμό μιας νέας χερσαίας διαδρομής προς την Ευρώπη μέσω της Κεντρικής Ασίας.

Αυτό ήδη προκαλεί ανατροπές στην περιφέρεια της ΕΕ, στην ανατολική και κεντρική Ευρώπη. Η Κίνα έχει ξεκινήσει σε αυτή την περιοχή αυτό που αποτελεί την πρακτική της στην υποσαχάρια Αφρική και τη Λατινική Αμερική εδώ και χρόνια. Προσφέρει δάνεια και επενδύσεις σε σχετικά φτωχά κράτη, παίρνοντας ως αντάλλαγμα τη συμμετοχή τους στα σχεδιαζόμενα μεγάλα έργα υποδομής που συνδέονται με την ΠΖΔ.

Το αποτέλεσμα είναι η ανάδυση της ομάδας “16 + 1” στην οποία εντάχθηκαν 16 κράτη της ανατολικής και κεντρικής Ευρώπης μαζί με την Κίνα. Οι Βρυξέλλες φοβούνται όλο και περισσότερο ότι έτσι δημιουργείται ένα εναλλακτικό κέντρο οικονομικής και πολιτικής έλξης για τα ανατολικά μέλη της και τα δυνάμει νέα μέλη της.

Υπάρχουν απόψεις που λένε ότι η επιρροή του Πεκίνου είναι ήδη ορατή στις εσωτερικές αντιπαράθεσεις μέσα στην ΕΕ σχετικά με τη γραμμή να τηρήσει στις συνοριακές διαφορές της Κίνας με τους γείτονές της στη νότια Σινική θάλασσα, αλλά και σχετικά με νέους περιορισμούς ασφαλείας στις κινέζικες επενδύσεις

στην Ευρώπη. Αυτό που αποκαλύπτεται είναι ότι, παρότι βρισκόμαστε σε μια στιγμή όπου η ΕΕ προσπαθεί να παρουσιάσει μια βιτρίνα ενόπλητας μπροστά στο Μπρέξιτ, οι φυγόκεντρες δυνάμεις στην πραγματικότητα γίνονται μεγαλύτερες.

Έτσι, το πιθανότερο είναι πως ο Σι ήλπιζε πως η Μέι, που βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο λόγω Μπρέξιτ, μπορούσε να ενταχθεί στην ΠΖΔ κάτω από πίεση. Η Μέι δεν το έκανε τελικά. Εν μέρει, πιθανώς για να μην προκαλέσει τις ηγετικές δυνάμεις της ΕΕ σε ένα τόσο ευαίσθητο σημείο των διαπραγματεύσεων του Μπρέξιτ.

Υποταγή

Αλλά πρέπει και να έχει να κάνει και με την προσπάθεια να μην υπάρξουν τριβές με την Ουάσινγκτον. “Η οργή απέναντι στην Κίνα για το εμπόριο μεγαλώνει στην Ουάσινγκτον. Το κλίμα είναι ότι οι ΗΠΑ προετοιμάζονται για να τα βάλουν με την Κίνα”, δήλωσε στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς ο Μάθιου Γκούντμαν από το Κέντρο Στρατηγικών Μελετών.

Ενώ ο Όσμπορν ένιωσε αρκετή αυτοπεποίθηση για να αγνοήσει τον Ομπάμα το 2015, η Μέι έχει επιλέξει να ευθυγραμμιστεί με τον Τραμπ. Ακόμη μεγαλύτερη υποταγή στις ΗΠΑ -αυτή ίσως είναι η γραμμή των Τόριδων μετά το Μπρέξιτ.

ΚΑΤΑΛΩΝΙΑ Εκβιασμοί και καταστολή

Μπορεί η Καταλωνία να έχει φύγει από τα διεθνή πρωτοσέλιδα, όμως η κρίση συνεχίζει να βράζει. Το ισπανικό κράτος πίστεψε ότι θα έλυσε το ζήτημα όταν επέβαλε το άρθρο 155 του Συντάγματος, κατάργησε την καταλανική κυβέρνηση και κάλεσε εκλογές. Το εκλογικό αποτέλεσμα της 21ης Δεκεμβρίου, όμως, έδωσε ξανά την πλειοψηφία στα κόμματα που τάχθηκαν με το δημοψήφισμα και την ανεξαρτησία.

Τώρα, ο Ραχόι και όλοι οι κρατικοί μηχανισμοί προσπαθούν πάλι με τη βία και την καταστολή να πετύχουν αυτό που δεν πέτυχαν με τις εκλογές. Μπορεί η ΕΕ να έχει μέχρι στιγμής δώσει το πράσινο φως στο Ραχόι να προχωρήσει, αλλά ο βαθμός εκβιασμού είναι απίστευτος για “δημοκρατικό κράτος” της Ευρώπης. Ο πρώην πρωθυπουργός Πουτζντεμόν συνεχίζεται να βρίσκεται εξόριστος στις Βρυξέλλες και δεν μπορεί να επιστρέψει στη χώρα. Ο Οριόλ Τζουνκέρας, αρχηγός του δεύτερου μεγαλύτερου κόμματος, της Ρεπουμπλικανικής Αριστεράς, συνεχίζει να βρίσκεται στη φυλακή, όπου βρίσκονται και οι ηγέτες των δύο μεγαλύτερων κοινωνικών οργανώσεων που στήριξαν το δημοψήφισμα.

Η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου θέλει να δώσει την πρωθυπουργία ξανά στον Πουτζντεμόν. Το Λαϊκό Κόμμα του Ραχόι έκανε προσφυγή στο Συνταγματικό Δικαστήριο και αυτό αποφάσισε ότι με οποιονδήποτε τρόπο και να γίνει η ψηφοφορία για πρωθυπουργοποίηση του Πουτζντεμόν θα βγει άκυρη, γιατί ο Πουτζντεμόν πρέπει να είναι παρών, αλλά με το που πατήσει το πόδι του στη χώρα θα πάει φυλακή. Κύκλοι του ΡΡ έφτασαν να στέλνουν απειλητικά μηνύματα προς τον νέο πρόεδρο του καταλανικού κοινοβουλίου, Ροζέ Τορέν, να προσέχει γιατί “έχει δύο παιδιά”. Το ΡΡ, 7ο κόμμα στις εκλογές, με 4,2% κυβερνάει την Καταλωνία με τη σφραγίδα των δικαστηρίων και εμποδίζει την πλειοψηφία να σχηματίσει κυβέρνηση.

Αντιπαράθεση

Η κατάσταση έχει προκαλέσει αντιπαράθεση στο εσωτερικό της συμμαχίας Πουτζντεμόν - Ρεπουμπλικανικής Αριστεράς, για το πώς θα ξεπεραστούν τα νομικά εμπόδια. Συμβολικές πρωθυπουργία, διπλή πρωθυπουργία, πρωθυπουργία μέσω ίντερνετ, αντικατάσταση του Πουτζντεμόν με άλλον υπο-

ψήφιο. Αυτές οι συζητήσεις είναι πρώτες ειδήσεις στις καταλανικές εφημερίδες, όμως λίγη σχέση έχουν με τις προσδοκίες του κόσμου που έδωσε τη μάχη σώμα με σώμα με την Χωροφυλακή στο δημοψήφισμα. Ένα βίντεο μάλιστα που ήρθε στη δημοσιότητα με τον Πουτζντεμόν να παραδέχεται σε συνεργάτη του ότι η μάχη για την ανεξαρτησία έχει χαθεί επιβεβαιώνει κάτι που πολύς κόσμος καταλαβαίνει μαζικά αυτές τις μέρες. “Ότι η στρατηγική της “ειρηνικής αντίστασης” και της νομιμότητας που υποτίθεται ήταν ο έξυπνος δρόμος που ακολουθούσε η ηγεσία του ανεξαρτησιακού κινήματος έχει φτάσει στα όριά της. Η “νομιμότητα” τούς έστειλε στη φυλακή και στην εξορία, αλλά επιμένουν να θέλουν να επιστρατεύσουν αυτή την ίδια νομιμότητα για να σωθούν.

Από την άλλη, υπάρχουν προτάσεις για αριστερό πρωθυπουργό, μιας και οι έδρες της Ρεπουμπλικανικής Αριστεράς και του αντικαπιταλιστικού CUP είναι περισσότερες από το κόμμα του Πουτζντεμόν. Όμως τα όρια δεν είναι η ψήφος εμπιστοσύνης. Στα τέλη του Γενάρη για πρώτη φορά μετά από καιρό υπήρξε μια μικρή σύγκρουση έξω από

το Κοινοβούλιο με τους Μόσος (τους Καταλανούς μπάτσους που υποτίθεται στήριξαν το δημοψήφισμα). Όπως σχολιάζει η εφημερίδα ara.cat “Η ‘Καταλανική Εθνοσυνέλευση (ANC) και το Όμιουμ πλέον δεν έχουν το αποκλειστικό μονοπώλιο στο δρόμο. Η ανάδυση των Επιτροπών για την Υπεράσπιση της Αβασίλευτης Δημοκρατίας (CDR) εμφανίστηκε στη σκηνή ένα νέο παίχτη με δυνατότητα κινητοποίησης. Την ώρα που η ANC καλούσε τη λήξη της διαδήλωσης, οι CDR κάλεσαν τον κόσμο να μπει μέσα στο πάρκο και εκατοντάδες κόσμος τους ακολούθησε”.

Όλα αυτά, ενώ στις 8 Μάρτη οργανώνεται μια μεγάλη και σημαντική μάχη που θα ενώσει τα κινήματα εντός και εκτός Καταλωνίας. Η πρωτοβουλία της αναρχοσυνδικαλιστικής ομοσπονδίας CGT για “Απεργία Γυναικών” σε πολλά σημεία της χώρας έχει ήδη γενικευτεί σαν κάλεσμα και απλώνονται γυναίκες συνελεύσεις σε γειτονιές βδομάδα τη βδομάδα.

Νίκος Λούντος

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΠΡΩΗΝ ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΗ

«Και μόνο που είναι αριστεροί, φτάνει»

Μετά το τέλος των καταθέσεων των μαρτύρων της πολιτικής αγωγής, το δικαστήριο αποφάσισε την κλήτευση ακόμη τριών, απαντώντας σε απήματα που είχαν κατατεθεί τα τελευταία δύο χρόνια. Δύο από τους μάρτυρες κατέθεσαν κατά την 221η (6/2) δικάσιμο: ο πρώην γραμματέας της τοπικής οργάνωσης ΧΑ Νοτίων προαστίων Γ. Παπαγεωργίου και η αστυνομικός Ε. Πολυχρονίδου.

Με την κατάθεσή του ο πρώην χρυσαυγίτης Παπαγεωργίου επικυρώνει πολλά από τα στοιχεία που είχαν φέρει στο δικαστήριο οι προστατευόμενοι μάρτυρες –και όχι μόνο– σχετικά με τη λειτουργία των τοπικών, τη στρατιωτική οργάνωση, την πειθαρχία και τη ναζιστική ιδεολογία της Χρυσής Αυγής. Ο μάρτυρας μπήκε στη Χρυσή Αυγή με παρότρυνση του βουλευτή Παναγιώτη Ηλιόπουλου. Η ίδια η αποχώρησή του, όπως την περιέγραψε στο δικαστήριο ήταν μια αφορμή για να σκιαγραφήσει τη βιαιότητα της δράσης της Χρυσής Αυγής: «Έφυγα από τη ΧΑ όταν τσακώθηκα με τον Παναγιώταρο και το Λαγό. Είχαμε διαφωνία πάνω στη λειτουργία της τοπικής. Αυτοί θέλανε εμπλοκές, εγώ πρόσβευα την ηρεμία. Προφανώς δεν τους άρεσε που δεν υπήρχαν 'σκληρές' δράσεις σε μας. Όταν έφυγα από την τοπική έπεσε πολύ ξύλο. Έγινε για παράδειγμα μια μηχανοκίνητη πορεία στο Ελληνικό με πάρα πολύ ξύλο. Τώρα υπεύθυνος της τοπικής είναι ένας πρώην στρατιωτικός».

Ο μάρτυρας, αν και επέμενε ότι η κυρίαρχη γραμμή της ναζιστικής οργάνωσης σε σχέση με τη βία ήταν «να μην μείνει καμία πρόκληση αναπάντητη», κομμάτι κομμάτι παραδέχτηκε απαντώντας σε ερωτήσεις ότι τα πάντα ήταν πρόκληση, επιβεβαιώνοντας αυτό που έχει σχηματιστεί σαν εικόνα από δεκάδες μάρτυρες: η ύπαρξη της ΧΑ σημαίνει βία και η βία είναι ο μόνος τρόπος ύπαρξης της ΧΑ. Συγκεκριμένα, ξεκίνησε μιλώντας για «προκλήσεις», αλλά κατέληξε ότι «ακόμα και ένα σύνθημα μπορεί να είναι πρόκληση» (για επιθέσεις σε αντιφασιστικές οργανώσεις), «και μόνο που είναι αριστεροί φτάνει» (για επιθέσεις σε αριστερούς), «η κατάληψη δημόσιου κτιρίου συνιστά πρόκληση για τα μέλη της ΧΑ» (για την επιδρομή στο Παλιό Εφετείο το 2009). Συνεχίζοντας πάνω στο θέμα των επιθέσεων τόνισε: «Η ΧΑ ήθελε να εξαφανιστούν οι μετανάστες από την Ελλάδα. Με οποιονδήποτε τρόπο. Η συμμετοχή μελών σε βίαιες δράσεις εναντίον μεταναστών επικροτείται».

Εκτενή αναφορά έκανε στη δράση της τοπικής της Νίκαιας: «Ήταν πραγματικός στρατός. Έκαναν γυμνάσια, βηματισμό, παρελάσεις, τσαμπουκάδες, ξύλο». Ωστόσο αν και παρουσίαζε την τοπική Νοτίων ως «εξευγενισμένη» και την Νίκαια ως στρατό, δεν μπόρεσε να μην παραδεχτεί τις ομοιότητες των τοπικών: «Η Νίκαια ήταν η πιο σκληροπυρηνική. Με το ίδιο μοντέλο λειτουργούσαμε όλοι. Αυτό που στη Νίκαια λέγεται 'τάγματα εφόδου' εμείς το λέγαμε 'φρουρά'. Επιλέγαμε τα πιο σωματώδη και γυμνασμένα μέλη. Ο υπεύθυνος της φρουράς άνηκε και στο 5μελές της

5/7/12, Αντιφασιστική διαδήλωση στη Νίκαια

τοπικής», όπως δηλαδή σύμφωνα με άλλους μάρτυρες συνέβαινε και στη Νίκαια. Σε φωτογραφίες αναγνώρισε την τοπική της Νίκαιας από τη στολή των μελών του τάγματος. Συνέδεσε τη βιαιότητα της Νίκαιας με τον Λαγό, τον οποίο χαρακτήρισε «μπράβο», ωστόσο και πάλι μέσα από τις ερωτήσεις που του έγιναν προέκυψε ότι ούτε ο Λαγός αποτελεί παρέκκλιση: «Η δομή της οργάνωσης θα έλεγα ότι ήταν στρατιωτική. Πάνω από όλους ο αρχηγός και μετά οι Λαγός, Παναγιώταρος, Κασιδιάρης, Καιάδας [Γερμενής]. Αυτοί αποτελούσαν και το πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των μελών. Αν έκανε παράπτωμα ο Λαγός, δεν υπήρχε κανείς πιο πάνω να το εξετάσει, μόνο ο αρχηγός». Και στην ερώτηση: «διαγράφηκε ο Λαγός για τη συμπεριφορά του;» απάντησε «είναι ανέκδοτο αυτό».

«Πάνω απ' όλα ο αρχηγός»

«Το λέει το καταστατικό, πάνω απ' όλα ο αρχηγός», είπε ο μάρτυρας για το ρόλο του **Μιχαηλολιάκου**, ενώ προηγουμένως είχε ξεκαθαρίσει ότι θεωρεί το καταστατικό που υπήρχε στις τοπικές διαφορετικό από το «καταστατικό του κόμματος», κάνοντας στην πραγματικότητα λόγο για το καταστατικό του '87. Μάλιστα είπε ότι πιστεύει ότι αυτό είναι που περιέχει τα ιδεολογικά κομμάτια. Σχετικά με την ιδεολογία και την ιδεολογική κατήχηση των μελών, τόνισε: «Υπάρχει ένα έντυπο που λέγεται 'ο σοσιαλισμός μας'. Είναι διαφορετικός: είναι εθνικοσοσιαλιστές. [...] Σε έναν υπολογιστή στη Μεσογείων είδα στην οθόνη σβάστικα, όχι ελληνική σημαία ή κάτι τέτοιο. [...] Υπάρχουν ναζιστικά συνθήματα, sieg heil, ζήτω ο αρχηγός,

αίμα τιμή. [...] Στο κεντρικό κτίριο της Μεσογείων τα δόκιμα μέλη περνάνε 'σχολείο'. Ήταν πραγματικό κατηχητικό. Επιλέγονται κάποιοι και μένουν μήνες. Σε αυτούς που περνάγανε 'σχολείο' το έλεγαν ανοιχτά ότι είναι εθνικοσοσιαλιστές. Σε αυτούς που περνούσαν από την τοπική για 5 λεπτά όχι».

Ο μάρτυρας έκανε επίσης λόγο για τη διάκριση μεταξύ υποστηρικτή (δίνει συνδρομή 20 ευρώ και παίρνει ανώνυμη κάρτα υποστηρικτή), δόκιμου μέλους (έχει δυνατότητα να μπει στο 5μελές τοπικής) και τακτικού μέλους. Τόνισε ότι ο απλός υποστηρικτής δεν μπορεί να είναι στο 5μελές μιας τοπικής, κάτι που δείχνει ότι ο **Ρουπακιός**, ως ταμίας της Νίκαιας, δεν ήταν απλός υποστηρικτής. Στο 5μελές, εκτός από τη θέση του ταμιά, υπήρχε η θέση του υπεύθυνου πολιτικής δράσης και η θέση του υπεύθυνου ασφαλείας. Όπως περιέγραψε τις αρμοδιότητες ο μάρτυρας, ο τελευταίος ήταν αυτός που οργάνωνε το τάγμα σε συνεργασία με τον «βουλευτή υπεύθυνο» και «μπορούσε με ένα sms να τους πει ελάτε εκεί». Επιπλέον

είπε ότι δεν μπορεί να είναι κάποιος μέλος του τάγματος χωρίς να είναι μέλος της ΧΑ.

Για τη δολοφονία του **Παύλου Φύσσα**, είπε: «Ήταν πέσιμο. Έβλεπαν τηλεόραση [σ.σ: ο Παύλος Φύσσα και η παρέα του] και τους την έπεσαν. Ήταν θέμα χρόνου να γίνει κάτι τέτοιο. Δεν πρέπει να έχουμε κοντή μνήμη, αυτό είχε ξαναγίνει στη ΧΑ το 1998 έξω από την Ευελπίδων [σ.σ: αναφέρεται στην δολοφονική επίθεση σε βάρος του Δ. Κουσουρή]. Επιτέθηκαν 10 άτομα. Σήμερα είναι βουλευτές κάποιοι από τους 10. Ο Περίανδρος, που μπηκε φυλακή, μίλησε σε ανακοίνωσή του γι' αυτούς, ειδικά για το ρόλο του Παναγιώταρου».

Τέλος, ο μάρτυρας μίλησε για την οπλοφορία και τις εκπαιδεύσεις με όπλα μέσα στους κόλπους της οργάνωσης: «Ξέρω ότι πήγαιναν σε σκοπευτήρια εκτός Αθήνας. Προς τους Θρακομακεδόνες νομίζω. [...] Ήξερα ότι ήταν πολύ εύκολο να αγοράσω ένα όπλο. [...] Υπήρχε ελαφρύς οπλισμός, όπως πιστόλια, ρόπαλα, κάποιοι είχαν μαχαίρια».

Νωρίτερα την ίδια ημέρα ολοκλήρωσε την κατάθεσή της η Ε. Πολυχρονίδου, αστυνομικός που έκανε την προσαγωγή των 6 κατηγορουμένων για την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες. Είχε ξεκινήσει να καταθέτει τον Οκτώβριο του 2016, αλλά λιποθύμησε λόγω εγκευμοσύνης. Η μάρτυρας τόνισε ξανά ότι το βράδυ της επίθεσης στους αλιεργάτες έλαβε σήμα για «πιθανά μέλη της ΧΑ» και έκανε την προσαγωγή των έξι ατόμων με βάση αυτό: δύο από την ομάδα φορούσαν μπλούζες ΧΑ, με τον έναν να είναι ο **Πανατζής**, πυρηνάρχης Περάματος.

Επόμενες δικάσιμοι

Φλεβάρης: 7/2, 13/2, 15/2, 23/2 και 27/2 στον Κορυδαλλό. 8/2, 21/2 και 22/2 στο Εφετείο.

Ανακοινώθηκαν οι δικάσιμες Μάρτη: 2/3, 7/3, 12/3, 15/3, 21/3, 27/3 και 28/3 στον Κορυδαλλό. 5/3, 13/3 και 22/3 στο Εφετείο.